

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MARQUIS DE SADE

Çaresizlik

Mrs. Henrietta Stirlingson

ÇARESİZLİK

Marquis de Sade

Öykü

Türkçesi: Selda Genç Paşaoğlu

96 sayfa

KAFEKÜLTÜR Yayıncılık ® 2017, Zeplin

www.kafekultur.com

iletisim@kafekultur.com

s.n. 25603

KAFEKÜLTÜR Yayıncılık

İslambey Cd. 44/13 34050 Eyüp İstanbul

0212 615 22 99

ISBN 978-605-143-213-7

Baskı: Ceylan Matbaacılık

Maltepe Mah. D. Paşa Cd.

Güven İş Merkezi No: 83/ 317 -318 -319

Zeytinburnu İSTANBUL Tel: 0212 613 10 79

Çaresizlik

MARQUIS DE SADE

Türkçesi: Selda Genç Paşaoğlu

Donatien Alphonse François le Marquis de Sade (d. 2 Haziran 1740 - ö. 2 Aralık 1814), Fransız aristokrat ve felsefe yazarı. Erotik edebiyatın önemli yazarlarından, genellikle sert pornografik yazılar yazdı.

Yaklaşık 29 yılını hapisanede, 13 yılını akıl hastanesinde geçirmiştir ve en önemli eseri *Sodom'un 120 Günü*'nü hapisanede yazmıştır. Bir diğer önemli eseri de *Justine*'dir. Sadizmin kökeninin onun yazdıklarına dayandığı bilinir.

Yazılarında ahlakı, yasayı, dini öğeleri dikkate almadan aşırı özgürlüğü (hatta ahlaksızlığı) ve en iyinin zevk olduğunu savunuyordu. Sade, 32 yıl farklı hapishanelerde ve akıl hastanesinde hapsedildi; 11 yıl Paris'te (on yılı Bastille'de geçti), bir ay Conciergerie'de, iki yıl kalede, bir yıl Madelonnettes'de, üç yıl Bicêtre'de, bir yıl Sainte-Pélagie'de ve 13 yıl Charenton akıl hastanesinde. Yazılarının çoğunu tutuklu olduğu dönemde yazdı.

"Sadizm" kavramı adından türetilmiştir.

Sade kitaplarında kişilerarası ilişkilerde insanın insansal yanı bir kez yitirildiğinde, neler olabileceğinin bilgisini verir. Kişilerarası ilişkilerde insanın sahip olduğu onur bir yana bırakıldığında, ortaya çıkan yeni ilke kendi yararını koruma sonuna kadar götürülecek olursa; zorunlu olarak "sadizm"e varılır. Yani insandaki insansal olan tek şey doğaysa, doğrudan doğa nedenselliği insan türünün yapıp etmelerini belirliyorsa, insan olmak canı olmayı da beraberrinde doğal olarak taşır. Eserlerinde ahlaksal eylemin belirleyicisi olarak etik değerler değil de, içgüdüler ya da "koşullu buyruklar" eylemin "ilkesi" yapılırsa neler olacağını anlatır.

BAYAN HENRIETTA STRALSON

ya da ÇARESİZLİK

Bir İngiliz Hikâyesi

Bir akşam Londra'nın Ranelagh Bahçeleri'nde tam da sezonunun zirvesindeyken, tüm İngiltere'nin en zalim, en kötü, en zampara ve maalesef en zengin adamı olan otuz altı yaşındaki Lord Granwel, masasında üç arkadaşıyla oturmuş, panç, şampanya ve şarabın da yardımıyla dertlerinde boğulurken masalarının yakınından geçen daha önce hiç görmediği genç güzel bayanı fark etti.

Granwel hemen arkadaşlarından birine sordu; “Kim bu kız? Ve nasıl olur da Londra’da böylesine küçük bir kevaşe gözümünden kaçabilir? Bahse girerim daha on yedi yaşında bile değildir. Sen ne düşünüyorsun Sör James?”

Sör James. “Venüs’ün kendisi gibi bir varlık. Wilson bu kızın hakkında bir şey biliyor musun?”

Wilson. “Daha önce birkaç kere karşılaştım onunla. Hereford’dan bir baronesin kızıdır kendisi.”

Granwel. “Şeytanın kızı dahi olsa, Tanrı canımı alsın ki ona yine de sahip olurdum. Gave, seni bu kız hakkındaki istihbarat çalışmaları için sorumlu tutuyorum.”

Gave. “Adı ne bu kızın Wilson?”

Wilson. “Bayan Henrietta Stralson. Yanında gördüğün uzun kadın da annesi. Babası öldü. Yıllardır, Hereford’dan Williams adında bir adamla aşk yaşıyorlar. Evlenmek üzereler. Williams tüm servetini oluşturacak olan yaşlı teyzesinin mirasını almak için şehirde. Bu esnada da Leydi Stralson kızına Londra’yı ve civarını göstermek istedi. Williams’ın işleri bittiğinde, düğünün olacağı Hereford’a geri dönecekler.”

Granwel. “Şayet Williams benden önce o kıza elini sürerse cehennemdeki tüm şeytanlar ruhumu alsın. Hayatımda bundan daha güzel küçük bir şey görmedim. Şuradaki Williams mı? Herifi bilmiyorum. Gösterin onu bana.”

Wilson. “İşte orada, geride duran. Muhtemelen arkadaşlarıyla bir iki çift laf etmek için durdu. Onlara yetişti. İyi bak. İşte. Senin adamın.”

Granwel. “Uzun genç herif, sevimli olan?”

Wilson. “Ta kendisi.”

Granwel. “Kahretsin, yirmiden fazla olmaz.”

Gave. “Doğru lordum, boyu posu yerinde bir adam ve bir rakip.”

Granwel. “Ondan önceki birçoğuna yaptığım gibi onu da toza çevireceğim. Gave ayağa kalk. O meleği takip et. Gerçekten üstümde derin bir etki bıraktı. Takip et onu Gave, onun hakkında bulabileceğin her şeyi araştır ve bul. Peşinden casuslar gönder. Hiç paran var mı? Gave üstünde paran var mı? Al yüz gine, yarıma kadar harcanmamış bir kuruş bile kalmasın fakat her şeyi bilmeliyim. Âşık olabilir miyim? Ne düşünüyorsun Wilson? Bunu söyleyeceğim; o kızı ilk gördüğüm anda kuşkusuz bir önsezi hissettim. Sör James bu tanrısal varlık ya servetime mal olacak ya da canıma!”

Sör James. “Servetinize mal olacaktır, evet ama canınız? Sizin bir kadın için ölmeyi isteyecek kadar hislere kapılacağınızı güçlkle düşünüyorum.”

Granwel. “Hayır. (Bunu söylerken Granwel istemsizce ürperdi sonra devam etti) Lafın gelişi, sevgili arkadaşım. Hiç kimse böyle kıcıkırık bir yaratık için ölmez. Fakat sahiden bazı kadınlar bir adamın ruhunu en olağandışı biçimde coşturabiliyor. Hey garson! Buraya biraz şarap getir. Beynim fazlasıyla ısındı ve ancak şarap onu serinletebilir.”

Wilson. “Demek ki lordumuzun gerçekten bir çılgınlığa tenezzül etmeye ve zavallı Williams’ın aşkına çomak sokmaya niyeti var.”

Granwel. “Williams’ı neden umursayayım ki? Bu dünyadaki herhangi bir şey neden umurumda olsun ki? Dinle sevgili dostum, benim bu kolayca tutuşan kalbim âşık olduğunda, hiçbir engel beni onu memnun etmekten alıkoyamaz. Ne kadar âşık olursam, o kadar ateşli olurum. Benim için bir kadına sahip olmak, yalnızca o yolda zahmet çekersem tatmin edicidir. Bir kadınla yatmak dünyanın en yavan şeyidir. Birine sahip oldun mu binine sahip olmuşsun demektir. Tekdüze, sıkıcı zaferlerden kaçınmanın yegâne yolu, onları yalnızca hile kullanarak elde etmektir ve kalabalıkların alabora olmuş önyargılarının kalıntılarının içinde bir adam, bir nebze de olsa bu işte eğlence bulabilir.”

Wilson. “Bir kadını memnun etmeye çalışmak, onun iyiliğini aşkla elde etmeyi denemek, şiddet kullanılarak başarıya ulaşmaktan daha iyi olmaz mıydı?”

Granwel. “Söylediğin, şayet kadınlar daha samimi olsaydı geçerli olurdu. Ama sadakatsiz ve yalancı tek bir kadın bile olmadığı için, onlara tıpta kullandığımız engereklere davrandığımız gibi dav-

ranmalıyız: bedeni saklamak üzere kafayı kes at. Bedeli ne olursa olsun, sunduğu fiziksel faydalardan yararlan ve hiçbir şekilde etkilerini dahi hissetmeyeceğin noktada ahlaki değerleri bertaraf et.”

Sör James. “İşte, benim sevdiğim türden konuşmalar bunlar.”

Granwel. “Sör James benim çırağım ve bir gün ondan bir şeyler yapacağım. Ama bakın Gave geliyor. Bakalım söyleyecek neleri varmış.”

Bunun üzerine Gave yerine oturup bir bardak şarabı içtikten sonra Granwel’e anlattı:

“Senin ilahi varlığın buradan ayrıldı. Williams ve Leydi Stralson ile bir at arabası kiraladılar ve şoföre Cecil Caddesi’ne gitmesini söylediler.”

Granwel. “Ne? Fakat orası evime çok yakın. Takip ettiriyor musun onları?”

Gave. “Peşinde üç tane adamım var. Newgate Hapisanesi’nden kaçmış en iyi üç dolandırıcı.”

Granwel. “Peki Gave, o güzel mi?”

Gave. “O, tüm Londra’daki en hoş kadın. Stanley... Stafford... Tilner... Burcley... Hepsi onun peşinden gitti, etrafına üşüştü ve hepsi de üç krallığın hiçbir yerinde ona denk bir kızın olmadığı konusunda hemfikir.”

Granwel. “(Hevesle) Bir şey söylerken duydun mu onu? Konuştu mu? Balla tatlandırılmış sesinin tınısı kulaklarına ulaştı mı? Varlığı ile tatlandırıdığı havayı soludun mu? Hadi söylesene! Konuşsana be adam! Başımın nihayetsiz bir dönüş içinde olduğunu görmüyor musun? Ya o benim olacak ya da ben İngiltere’yi sonsuza kadar terk edeceğim.”

Gave. “Duydum onu lordum. Konuştu. Williams’a, Ranelagh’ın sıcak olduğunu ve buralarda daha fazla dolaşmaktansa gitmeyi tercih ettiğini söyledi.”

Granwel. “Ya Williams?”

Gave. “O, kıza derinden bağlı olduğunun tüm işaretlerini gösteriyor. Gözlerini ondan hiç ayırmadı. Sanki aşk tanrısı onu kızın ayak izlerine bağlamış gibiydi.”

Granwel. “O kötü bir adam ve ondan nefret ediyorum. Korkarım ki tüm bu koşullar beni o adamdan kurtulmaya zorlayacak. Şimdilik dağılalım arkadaşlar. Wilson, seni raporlardan sorumlu tutuyorum. Bu bizim sırrımız olarak kalsın yoksa senin Leydi Mortmart’la olan ilişkini tüm Londra’ya yayarım. Ve sen Sör James, seninle yarın parkta buluşuruz ve operadaki şu yeni kıza uğrarız. Neler söylüyorum? Hayır, gidemem. Zihnim sadece bir konuda

devam etmeli. Tüm dünyada yalnızca Bayan Stralson var ve tüm düşüncelerimi o dolduruyor. Gözlerim bir tek onun için var. Eğer bir ruhum varsa, o da yalnız ona tapınmak için var. Sen, Gave, yarın geleceksin ve benimle akşam yemeği yiyeceksin, bu kutsal varlık ve kaderimin yegane söz sahibi hakkında ortaya çıkarmayı başardığın her şeyi getireceksin. Hoşça kalın arkadaşlarım.”

Lord at arabasına atlayıp, hızlıca adalet sarayına, görevinin onu beklediği yere doğru sürdü.

Granwel’in başını döndüren güzel varlık hakkında Wilson’ın sağladığı bilgiler daha doğru olamazdı.

Hereford’da doğmuş olan Bayan Henrietta Stralson, gerçekten de daha önce hiç görmediği Londra’yı, Williams işlerini hallettiği sırada görmeye gelmişti. Tüm aile daha sonra en içten isteklerinin evlilik ile taçlandırılacağı eve geri döneceklerdi.

Bayan Stralson’un, büyüleyici endamı, yumuşak ve davetkar bakışları, hayal edilebilecek en parlak saçları ve kalemle çizilmiş gibi yüzü ile zeki ve narin duruşuna, iffetin ve faziletin havasıyla yumuşatılmış nefis bir ses tonu ve bir parça ince zeka, zarafet ve canlılık da eklendiğinde, onu daha da iştah açıcı yapan tüm bu cazibeleriyle Ranelagh’ta

böylesine iyi bir izlenim bırakmış olması şaşırtıcı değildi. Onyediyedi yaşında bir kız, tüm bunlara sahip olduğunda açıkça görülüyor ki göz almakta başarısız olması oldukça güç. Dolayısıyla Henrietta fevkalade bir heyecan yarattı ve Londra'daki tüm konuşmalar yalnızca onun hakkındaydı.

Williams'a gelince, küçüklüğünden beri Henrietta'ya tapan, hilekarlık adına hesapları olmayan nazik, düzgün, dürüst bir adamdı. Henrietta'nın bir gün onun olacağını içten içe biliyordu ve karşılığında ona derin bağlılık, azımsanamayacak bir servet (eğer davası olumlu sonuçlanırsa), Henrietta'ninkinden biraz düşük bir sosyal statü fakat saygınlık ve gülen bir yüz vaat ediyordu.

Leydi Stralson da kızını yalnızca bir taşra annesinin sevebileceği kadar çok seven, onu tüm dünyada sahip olduğu en değerli şey olarak gören mükemmel bir insandı. Büyük şehirlerde tüm düşünceler yozlaşmış olduğu için; onların bulaşıcı havasını ne kadar solursak, erdemlerimiz o kadar çürür ve bu yozlaşma genele yayıldığından, ya kaçmalıyız ya da kirlenmeliyiz.

Granwel'in şarabın ve aşkın etkisiyle başı dönerken, kralın bekleme salonuna varır varmaz, kraliyyetin önüne çıkabilmek için durumunun uygun

olmadığını fark etti. Eve gitti, uyumak yerine arzusunun nesnesini elde etmek için en ölçsüz, en vahşi planları kurdu. Rastgele bulduğu ve yüzlercesinden vazgeçtiği entrikaların her biri bir öncekinden daha ürkünçtü, üzerinde durduğunun bir tanesi; eğer mümkünse Williams'ı kurtulması uzun zaman alacak yasal düğümlerle bağlayıp, Williams ve Henrietta'nın arasına çomak sokmayı içeren plandı ve bu esnada lord Londra'da Henrietta'nın saygınlığını çalma manzarasıyla sevgilisiyle olabilme şansını sunan fırsatları kapacaktı veyahut onu kaçırıp, İskoç sınırlarındaki konaklarından birine götürecekti. Orada Henrietta'nın üzerinde sınırsız gücü olacaktı ve lordu onunla ne isterse yapmaktan alıkoyacak hiçbir şey olmayacaktı. Bu plan en tüyler ürpertici detaylarla uygun bir biçimde süslenmişti bu yüzden kötü Granwel'in gözünde en uygulanabilir olanıydı. Ve böylece hemen ertesi gün planın başarıya ulaşmasını sağlamak için her şey harekete hazır hale getirilmişti.

Gave, Granwel'in en yakın arkadaşıydı. Daha da iğrenç düşüncelerle donatılmış, bugünlerde çok yaygın bir durum olan lordunun adına, başkalarının gönül işlerini geliştirme, zevk ve sefaya düşkünlüklerini arttırma ve kişisel saygınlığa az bir itibarla onla-

rın ahmaklıklarından faydalanma gibi rollerini yerine getiriyordu. Yarın için ayarlanan buluşmayı kaçırmadığına emin olabilirsiniz. Fakat o gün rapor edeceği çok az şeyi vardı, sadece Williams Covent Garden'daki Otel Poland'da kalırken, Leydi Stralson ve kızı Cecil Caddesi'nde daha önce söylendiği gibi bayan bir akrabalarında kalıyorlardı.

“Gave,” dedi lord “Williams hakkında cevaplamam gereken sorular var, İskoç kıyafetleri giyip, kendine bir İskoç adı bulacaksın. Daha sonra pahalı bir at arabasıyla o ahmağın kaldığı otele gidip, onunla tanışıklık kuracaksın. Sonra da soy onu. Mahvet onu. Bu esnada ben de bayanlarla kaçamak yapacağım, göreceksin dostum bu iyi köylülerin yaptığı tüm küçük, dürüst planları alt üst etmemiz bir ayımızı bile almayacak. “

Gave, efendisinin planında bir eksiklik olup olmadığını iyice kontrol etti. Bu girişim, büyük miktarlarda para masrafı gerektiriyordu ve lord ne kadar harcarsa, iğrenç heveslerinin rezil aracı için uygulamanın o kadar kazançlı olacağı açıktı. Bu doğrultuda harekete geçmek için hazırlandı. Görevi için, lord Henrietta'nın etrafını bu genç çekici insanın ehemmiyetsiz eylemlerini tam bir raporla donatmak için çevirtmişti.

Bayan Henrietta, Leydi Wateley adında on yıldan beri dul olan annesinin kuzeninin evinde kalıyordu.

Leydi Wateley fazlasıyla abayı yakmış Henrietta'yı sadece başkente vardığından beri tanıyor olmasına rağmen, onur ve şefkat nesnesinin en iyi getiri olarak görünmesini sağlamak için elinden geleni yapmaya çalıştı. Buna rağmen nazik kuzen onu odasında kalmaya mecbur bırakan akciğer zayıflığı nedeniyle, sadece son zamanlardaki Ranelagh gezintilerine katılamamakla kalmayıp, sonraki gün gidecekleri operaya da eşlik etme keyfinden mahrum kalmıştı.

Granwel, Henrietta'nın çevresine yerleştirdiği casuslar tarafından bu gezinti ile ilgili bilgilendirilir bilgilendirilmez, bu fırsatı kaçırmamayı aklına koydu. Daha sonra gelen bir bilgiye göre; Leydi Wateley'nin, doktorunu getirtmek için atlara ihtiyacı olduğundan bir at arabası kiralanmıştı. Granwel derhal Henrietta için kiralanan at arabasının sahibine gitti ve hiçbir zorluk çekmeden arabanın tekerleklerinden birinin, kadınları aldığı noktadan üç dört sokak sonra kırılmasını ayarladı. Böylesi bir kazanın sevdiği kadının canına mal olabileceğini durup düşünmedi (sadece hilesiyle ilgileniyordu) bu işin başa-

rılması için cömertçe ödeme yaptı ve evine keyifle döndü. Yola çıktığı anda Henrietta'nın çıkmak üzere olduğu haberi geldi ve Granwel Leydi Wateley'nin evinden at arabası ayrılana kadar Cecil Caddesi'nin civarında beklemek üzere onu götürecek arabacıyı çağırdı. Adam, arabayı gördüğü anda takip etmeli ve aralarına başka araç girmesine izin vermemeliydi.

Granwel, bayanların Leydi Wateley'nin evinden ayrıldıktan sonra Williams'ı ziyaret etmek için Otel Poland'a gideceklerinden emindi. Öyle de oldu. Fakat yolculuk hadisesiz geçmedi. Tekerlek kırıldı, kadınlar çığlık attı, seyislerden biri bacağına kırdı ve başarılı olduğu sürece hiçbir şeyi umursamayan Granwel, harap olmuş at arabasına yaklaşıp durdu, kendi arabasından çıktı ve Leydi Stralson'a arabasının sunabileceği tüm hizmeti ve elini uzattı.

“Gerçekten Lord Granwel çok nazıksınız,” dedi. “Londra'daki bu kiralık at arabaları rezalet, insan bir bacağına veyahut hayatını riske atmadan bunlardan biriyle dolaşamaz. Bu rezil duruma son vermek için yasa konulmalı.”

Granwel. “Şikâyetçi olmadığım için beni affedin madam. Gördüğüm kadarıyla ne siz ne de size eşlik eden genç bayan bir zarar görmüş, bu olayda

size küçük bir yardım etmenin paha biçilmez avantajını elde etmiş oldum.”

Leydi Stralson. “Çok yardımseversiniz efendim. Ama seyisimiz acı çekiyor gibi görünüyor ve gerçekten onun için çok üzgünüm.”

Lord, daha önceden ayarladığı iki kişiyi, yaralı adamı onların eline teslim etmek üzere hemen çağırdı. Bayanlar yaralı adamın geldiği yere geri gönderilmesini emretti ve sonra onları hızlıca Otel Poland’a götürecek olan Granwel’in arabasına bindiler.

Kendini sevdiği kadının yanında otururken bulan lordun hislerini tanımlamak imkânsızdı ve onları bir araya getiren koşullar, yapılan saf bir yardım gibi göründü.

Araba hareket ettiğinde Henrietta’ya “Kuşkusuz Otel Poland’da kalan memleketten bir bayan arkadaşınızı ziyaret edeceksiniz,” dedi.

Bayan Stralson içtenlikle “Memleketten bir tanıdığı ziyaretten öte bir ziyaret bu, lordum,” diye cevapladı. “Müstakbel kocamı, sevdiğim adamı görmeye gidiyoruz.”

Granwel. “Matmazel, dört gözle beklediğiniz görüşmenin bu kaza yüzünden ertelenmesi ne kadar da üzücü olmuştur sizin için. Size az da olsa yardım

etme keyfine sahip olduğum için kendimi çok şanslı görüyorum.”

Bayan Stralson. “Bizim için kaygılanmanız çok nazikçe, lordum. Annem de eklememe müsaade ederse korkarım ki bir düşüncesizlik ettik ve sizi büyük bir zahmete soktuğumuz için üzgünüz.”

Granwel. “Ah matmazel, hayatımda yaşadığım en büyük keyfi böyle hafife alarak ne kadar da insafsız oluyorsunuz. Eğer sormam yüzüstünlük olmazsa bu öğleden sonra yapmanız gereken diğer ziyaretleriniz için benim arabama ihtiyacınız olmayacak mı? Bu durumda önerimi kabul etmeniz mutluluğunu yaşayabilir miyim?

Bayan Stralson. “Çok iyi olurdu ancak bu size büyük zahmet olur. Operaya gidecektik lakin akşamı, ziyarete gideceğimiz arkadaşımızla geçireceğiz.”

Granwel. “Kabul ettiğiniz yardımımı devam ettirmemi reddetmeniz, bunu telafi etmek için kötü bir yol olur. Rica ederim, kendinizi umduğunuz keyiften mahrum bırakmayınız. Melico,¹ bugün son kez şarkı söylüyor. Onu dinleme fırsatını kaçırmamız çok büyük bir hata olur. Gösteriyi seyretmeye kendim de gideceğim için yaptığım teklifin bana zahmet olabi-

¹ Ünlü İtalyan Kastrato.

leceğini düşünmemelisiniz. Eşlik etmeme müsaade etmeniz yeterlidir.”

Leydi Stralson’un Granwel’in teklifini reddetmesi nezaketsiz bir davranış olurdu, zaten reddetmedi de. Williams’ın bayanları beklediği Otel Poland’a vardılar. Gave otele o gün varmış olmasına rağmen bir sonraki güne kadar rolünü oynamaya başlamayacaktı ve bu yüzden bizim genç adamı henüz tanıımıyordu, sonuç olarak anne, kız otele vardıklarında Williams yalnızdı. Onları coşkuyla karşıladı ve lordu methiyelere boğdu. Fakat az zamanları kaldığı için hemen operaya gittiler. Williams, Leydi Stralson’a kolunu uzattı ve Granwel’in planının sonucunda umduğu şey; rafine zevklere, derin bilgiye ve sonsuz bir ince zekaya sahip olduğunu keşfettiği Bayan Henrietta’yla gizlice sohbet edebilmekte ve onda iyi bulduğu her şeyi bütün hayatını şehirde geçirmiş daha asil nesilden bir genç bayanda bulmak mümkün değildi.

Gösteriden sonra Granwel bayanlara Cecil Caddesi’ne kadar eşlik etti. Granwel’den bu denli memnun olması için herhangi bir nedeni bulunmayan Leydi Stralson, onu içeriye kuzeniyle tanışmaya davet etti. Leydi Wateley, Granwel’ı çok az tanıyor-du buna rağmen onu görkemli bir biçimde karşıladı.

Akşam yemeğine katılması için ısrar etti ancak lord yürümeden koşmaya geçmek için fazlasıyla tedbirliydi, gitmesi gereken acil bir işi olduğunu söyledi ve eskisinden çok tutkuyla tutuşmuş halde evden ayrıldı.

Genellikle Granwel gibi insanlar ahlânmalar ve mecburiyetler ile pek ilgilenmezler. Onları engeller harekete geçirir fakat aşamaz engeller, onunki gibi bir ruhta tutkularını ateşlemek yerine söndürür. Ve bu yüzden bu tür insanların daimi dürtüye ihtiyacı vardır, şayet tüm olasılıklar ulaşılabilirliğin ötesinde ise işi dolandırmadan kendilerine yeni bir sevgi nesnesi bulacaklardır.

Granwel, Williams ve müstakbel gelini arasında dalavere çevirmeye çalışmanın uzun bir iş olduğunu kısa sürede fark etti ve bununla birlikte iki kadın omuz omuza durduğu müddetçe planın bir sonuca varmayacağına inandığından, alımlı kızı annesiyle birbirine düşürmeye karar verdi. Granwel'in varlığına, casuslarının rolü de eklendiğinde, Leydi Wateley'nin evine bir girdi mi Henrietta'nın onun elinden kurtulması mümkün değildi. Bu yeni, onları birbirinden ayırma oyunu şimdi tüm düşüncelerini dolduruyordu.

Opera ziyaretinden üç gün sonra Granwel, bayanların sıhhatini sormak üzere evlerine uğradı. Fakat Leydi Stralson'un küçük salona tek başına geldiğini ve kuzenin onu yukarı davet edemediği için özürlerini iletildiğini gördüğünde oldukça kafası karışmıştı. Rahatsızlığı sebep olarak sunulmuştu ve Granwel fazlasıyla öfkelenmesine rağmen evin sahibinin sağlığıyla ilgili endişesini yine de göstermişti. Fakat Henrietta'yı sormaktan da geri durmamıştı. Leydi Stralson, onun kaza yüzünden bir hayli sarsıldığını ve olayın olduğu günden beri odasından çıkmadığını söyledi. Lord bu konuşmalardan hemen sonra bir daha uğrayıp uğrayamayacağını sordu ve gününden memnuniyetsiz biçimde evden çıktı.

Bu esnada Gave, Williams'la tanışıklık kurmuştu ve lordun Leydi Wateley'ye yaptığı onu çileden çıkaran ziyaretinden sonraki gün, faaliyetlerini bildirmek üzere Granwel'e geldi.

Granwel'e "işlerinizi düşündüğünüzden çok daha fazla ilerlettim, lordum," dedi. "Williams'la ve davasından ziyadesiyle haberdar iş adamı arkadaşlarıyla da görüştüm. Henrietta'ya sunmayı umduğu servetini oluşturacak miras bir hayli tartışmaya açık. Hereford'da halasının daha yakın akrabası olan ve haklarından bihaber başka bir yeğen daha var. O

adama yazmalı ve hemen gelmesini söylemeliyiz, buraya geldiğinde ona yardım etmeli ve halasının varlığının onun eline geçmesini sağlamalıyız. Bu sırada da ben, karşınıza rakip olarak dikilmeye cesaret eden kendini bilmez züppenin ceplerini boşaltacağım. Yaşının verdiği saflıkla bana güvendi ve daha şimdiden bana aşkıdan bahsetti. Hatta sizin geçen gün Henrietta'ya gösterdiğiniz nezakete dair de konuştu. Size temin ederim ki o iyiden iyiye ve tamamen tuzağımıza düşmüş durumda. Söylüyorum size bu enayi kesinlikle cebimizde”

Lord “bu haberler dünkü aksamanın telafisi oldu,” dedi.

Ve Leydi Stralson'un ona karşı takındığı tavrı anlattı.

“Gave,” dedi ve devam etti “sırılsıklam âşık oldum ben ve tüm bunlar çok uzun zaman alıyor. O kıza sahip olmak için duyduğum şiddetli arzuyu uzun süre zapt edemem. Williams'a, sevdiği kızla tanışmak istediğini söyle. Tanımadığın bir kadının evine gitmen söz konusu olamayacağı için onun hasta gibi davranmasını ve kıza bir tahtirevan çağırıp hemen kendisini görmeye gelmesini istediğini yazan bir not göndermesini söyle. Bunun üstünde çalış Gave, etraflıca düşünülmüş bu planı ihmal etmeden

üzerinde dur ve oyunu harekete geçirdikten sonra gerisini bana bırak.”

Tüm İngiltere’nin en kurnaz hergelesi Cave, tüm işlerini planın ana fikrinden uzaklaşmadan ya da Williams’ın halasının diğer varisi olan Bay Clark’a hemen Londra’ya gelmesi için haber göndermeyi unutmadan yapma girişimlerinde ziyadesiyle başarılı olmuştu, Williams’ı tam da Granwel’in planladığı gibi Henrietta’yla buluşmaya da ikna etmişti. Bayan Stralson’a sevdiği adamın hasta olduğu haberi ulaştırıldı. Henrietta, bahane olarak yalandan bir iş uydurup onu görmeye gitmek için fırsat yaratacağını yazdı. Lorda Henrietta’nın gelecek salı günü öğleden sonra dörtte bir tahtirevanla Covent Garden’a yalnız gideceği bilgisi tüm kaynaklarından hemen iletilti.

Granwel mutluluktan yüreği taşarken “ona tapıyorum,” diye haykırdı. “Ve bu kez benden kaçamayacak! Onu elde etmek için kullandığım yöntemler her ne kadar kötü olsa da bu durum beni pişmanlıkla doldurmuyor çünkü bana vereceği hazla teselli oluyorum. Benimki gibi bir kalp, böylesine bir hissin anlamını bilebilir mi? Kötülüğe düşkünlüğüm, böyle hisleri nasır tutmuş yüreğimden uzun süre önce kazıdı. Bir sürü güzel kadın; hepsi Henrietta

gibi ayartılmış, onun gibi aldatılmış, onun gibi terk edilmiş, hiçbir zaman onların gözyaşlarıyla duygulandığımı, çırpınmalarından telaşa kapıldığımı, utançla hareket ettiğimi veya cazibeleriyle zapt edildiğimi söyleyemez. Burada yalnızca zamparalığının meşhur kurbanlarının listesine eklenecek yeni bir isim daha var. Eğer bir kadın bunun için işe yarar olmasaydı başka ne için kullanılabilirdi? Doğanın onları başka bir sebep için yarattığını kanıtlayacak kişinin alnını karışlarım. Onları tepeye çıkarmak gibi manasız çılgınlığı geri zekâlılara bırakalım. Böylesi korkakça safsataların çoğalmasıyla kadınları, kendilerini bir şey sanmaları için cesaretlendirmiş olduk. Onlara sahip olma gibi değersiz bir meseleye fazlasıyla önem verdiğimizizi gözlemlediklerinde bu işe fazladan bedel yüklemek için kendilerinde ziyadesiyle yetki olduğunu düşündüler ve yalnızca zevk için ayrılmış olan değerli zamanımızı saçma sapan romantizmlerle harcamaya bizi mecbur bıraktılar. Fakat ben neler söylüyorum? Henrietta! Senin ateşli gözlerinden yalnızca bir bakış benim tüm felsefemi tarumar edecektir ve sana kötülük etmeye yeminliyen bile dizlerim önünde bükülmeye zorlanacaktır. Ne! Bu denli âşık olmuş olabilir miyim? Defolun, uzağa, adi hisler! Eğer dünya üzerinde bana bu his-

leri yaşatacak herhangi bir kadın varsa, onun şeytani hilelerine boyun eğmektense beynini uçurmayı yeğlerim. Hayır, hayır seni zayıf, düzenbaz cins, beni asla prangalarına vuracağını sanma. Başkalarının sindirdiği o senin sunduğun hazları, ben fazlasıyla tattım. Bir adam yalnızca aşk tanrısını kışkırtarak tapınacağını kirletmeyi öğrenir ve şayet gerçekten aşka inancını yok etmeyi diliyorsa, ona karşı büyük günahlar işleyemez.”

Böylesi bir kabadayıya yaraşır tüm bu derin düşüncelerden sonra Granwel, hizmetkarlarını Cecil Caddesi civarında iş yapan tüm tahtirevanları kiralamaları için dışarı gönderdi. Leydi Wateley’nin evinin etrafına hiçbir kiralık tahtirevan yaklaşmadığından emin olmak için her köşeye adamlar yerleştirdi ve Henrietta’yı götürmeleri için iki adamın taşıdığı bir tahtirevan kiraladı, adamlar onu aldıkları gibi Aziz James Parkı’ndan doğru tedbir amaçlı önceden haber verilen ve yirmi yıldan beri Granwel’in gizli işlerine ev sahipliği yaparak ortak olan Leydi Schmit’in evine götüreceklerdi. Henrietta, tuttuğunu düşündüğü adamların güvenilirliğinden şüphe etmeden, meseleyi ikinci kez düşünmeden pelerinini giydi ve onun için ayarlanan tahtirevana bindi. Adamlara onu Otel Poland’a götürmelerini emretti ve sokakla-

rın yabancı olması onu bir an bile şüphelendirmedi. Yolculuk boyunca hiç bir terslik olmadı. Granwel'in onu beklediği eve vardı. Aldıkları emirleri yerine getiren adamlar, Madam Schmit'in evinin yolunda ilerlemeye devam ettiler ve kemeraltına gelene değin durmadılar. Kapı açıldı...

Kendini bilmediği bir evde bulan Henrietta, hayretler içinde kalmıştı. Bir çılgılık attı, birkaç adım geri gitti ve adamlara onu tarif ettiği yere getirmediklerini söyledi.

Granwel ona doğru ilerlerken "Bayan Henrietta," dedi "size ikinci kez yardım etme şansını bana veren Tanrı'ya ne kadar minnettar olsam azdır. Tuttuğunuz adamların durumundan gördüklerimden ve söylediklerinizden, ilk olarak bu adamların sarhoş olduklarını ve ikinci olarak da yollarını şaşırdıklarını anlıyorum. Başınıza gelen bu küçük aksiliğin sizi akrabam Leydi Edward'ın evine getirmiş olması sizce de şans değil mi? İçeriye girseniz daha iyi olacak, canınızı teslim etmek için güvenemeyeceğiniz şu haydutları da kovun ve izin verin kuzenimin hizmetkarları size daha güvenilir bir araç temin etsinler."

Böylesi bit teklifi reddetmek güçtü. Henrietta lordla daha önce sadece bir kez karşılaşmıştı. Ondan

yakınması için bir sebebi yoktu ve şimdi kendini hiçbir şeyinin onda şüphe uyandırmadığı evin salonunda buldu. Önüne konulan teklifi kabul etmesinde küçük riskler bulunduğunu varsaysa bile, sadece sarhoş olmalarından değil, Henrietta'nın iğnelemelerinin de etkisiyle onu orada bırakıp gidecek zekada adamların pençelerinde olma ihtimali daha büyük bir tehlike değil miydi? Böylece Granwel'den binlerce kez özür dileyerek eve girdi. Lordun kendisi adamları sepetledi ve hizmetkarlara dışarıya çıkıp başka bir tahtırevan bulmaları için emir veriyormuş gibi davrandı. Ev sahibesi tarafından yol gösterilen Henrietta evin içine doğru ilerlemeye devam etti ve göz alıcı salona vardıklarında sahte leydi reverans yaptı, büsbütün yüzsüz bir ses tonuyla Granwel'le konuşmaya başladı:

“İşte tarz budur lordum! Açıkçası ben bile size bundan daha güzel bir mal sağlayamazdım.”

O anda Henrietta ürperdi, gücü neredeyse bedenini terk etti ve kötü durumunun tüm dehşetini hissetti. Fakat hala kendini kontrol etmeye yetecek kadar soğukkanlıydı. Güvenliği buna bağlıydı. Tüm cesaretini iki avucunun içine aldı.

La Schmit'in kolunu kavrayarak "Bu sözlerle ne demek istiyorsunuz madam? Ve sizler benim kim olduğumu sanıyorsunuz?" dedi.

Granwel "Güzel bir kız," diye cevapladı ve devam etti "yakında dünyanın en şanslı adamının yaşıyacağı en aşk dolu sevgiliye dönüşeceğinizi umduğum meleksi bir varlıksınız."

Henrietta La Schmit'in kolunu bırakmadan "lordum, görüyorum ki benim ihtiyatsız davranışım, size benim üzerimde güç sahibi olmanız için olanak verdi. Lakin insafınıza sığıyorum. Durumumdan faydalanır, beni sizden nefret etmek zorunda bırakırsanız, bende başlattığınızı umut ettiğiniz duygular kadarımı bile kesinlikle kazanamayacaksınız."

"Çok zekice ancak beni ne büyüleyici yüzünüzle ne de şu anda sizi ayakta tutan kurnaz cilvelerinizle ikna edebilirsiniz. Beni sevmiyorsunuz, beni asla sevemezsiniz. Zaten ben aşkınızı arzu etmiyorum. Kalbinizin kimin için attığını biliyorum ve ben ondan daha mutlu olacağımı düşünüyorum. Benim sizden asla elde edemeyeceğim kıcıkırık bir histen başka hiçbir şeyi yok. Ama ben, tüm aklımı hazzın coşkusuyla dolduran sizin nefis vücudunuza sahibim."

“Durun lordum! Yanlış bilgilendirilmişsiniz. Ben Williams’a âşık değilim. Ona evlilik sözü verildi lakin ben ona kalbimi vermedim. Kalbim boş, herhangi başka bir adamı sevebileceği gibi sizi de sevebilir. Ama onu kazanmak sizin elinizdeyken, zor kullanarak alırsanız, sizden kesinlikle nefret edeceğim.”

“Williams’ı sevmiyorsunuz ha? Peki o zaman neden sevmediğiniz bir adamı ziyarete gidiyordunuz? Yalnızca onun hasta olduğuna inandığınız için onu görmeye gittiğinizi bilmediğimi mi sanıyorsunuz?”

“Ziyadesiyle doğru. Lakin eğer annem ısrar etmemiş olsaydı, hiçbir şekilde gitmezdim. Tüm yaptığım, annemin isteklerine boyun eğmektir.”

“Kurnaz cadaloz!”

“Lordum, itiraf ettiğiniz hislerinize şimdi inanıyorum, gözlerinizden okuyabiliyorum. Yüce gönüllü olun Granwel, saygımı kazanmayı seçebilecekken, beni sizden nefret etmeye zorlamayın.”

“Saygı?”

“Ah Tanrım, nefretime sahip olmayı mı yeğlersiniz?”

“Nefret, sizin için hissedebileceğim en sıcak duygudur.”

“Minnettarlıktan neler doğacağını bilemeyecek kadar gerçekten bir kadın yüreği hakkında bu denli cahil misiniz? Beni eve gönderin lordum ve Henrietta nankör mü değil mi veya merhametinize layık mı değil mi görün.”

Granwel onu La Schmit’ten ayırırken “Ne! Ben, merhamet göstereceğim? Hem de bir kadına merhamet? Ben hayatımdaki en iyi fırsattan feragat edeceğim ve sizi yalnızca birkaç dakikalık acıdan kurtarmak için hayattaki en güzel zevkten vazgeçeceğim? Şimdi, neden bunu yapayım ki? Buraya gel büyüleyici kadın, yaklaş, bir kelime daha duymak istemiyorum.”

Ve böyle derken Henrietta’nın güzel bağrını örtten şalını yırttı, odanın uzak bir köşesine fırlattı.

Henrietta lordun ayaklarına kapanırken “tüm iyiliği yaratan Tanrım, beni kendisinden nefret ettirmeye kararlı bu adamın kurbanı olmama izin verme. Acıyın bana lordum, size yalvarıyorum. Gözyaşlarım kalbinize dokunsun ve faziletimin sesini duyabilsin! Size bir zararı olmayan, içinde minnettarlık uyandırdığımız ve daha fazlasını da hissedebilecek bu talihsiz kadını harap etmeyin,” diye haykırdı.

Bu sözleri söylerken, ellerini gökyüzüne doğru uzatmış, lordun ayaklarının dibinde diz çökmüştü. Korkudan ve çaresizlikten narin yanaklarından aşağı dökülen gözyaşları su mermerinden bile beyaz olan çıplak göğsüne düşüyordu.

Granwel hayretle “neredeyim ben? Varlığımın her bir hücresini saran bu tarifsiz his de nedir? Beni insanlıktan çıkaran o gözleri nereden aldınız? Her ritmi yüreğimi eriten o ayartıcı sesi size kim ödünç verdi? Cennetten bir melek misiniz yoksa kanlı canlı bir insan mı? Konuş! Kimsin sen? Ne söyledığımı, ne istediğimi veyahut ne yaptığımı bilmiyorum. Tüm hassalarım sizin tarafınızdan çekilip yutuldu ve yalnızca siz ne isterseniz onu istememe izin veriyorlar. Lütfen kalkın Bayan Henrietta, kalkın, kulu olduğum Tanrının ayakları altında benim diz çökmem lazım. Kalkın: sizin gücünüz sadakatle doğrulandı. İmkansız; ruhumdaki herhangi bir iffetsiz arzunun ona karşı koyması imkansız.”

Ve atkısını ona geri verdi.

“Alın bunu ve tüm duyularımı zehirleyen çıplaklığınızı örtün. Fazlasıyla güzellikle beslenmiş içimdeki öfkeli ateşin daha başka hiçbir şeye ihtiyacı yok.”

Henrietta lordun elini sıkarken “Ah yüce adam, bu cömert hareketinizle ne mükafatlar hak etmiyor-sunuz ki?” diye ağladı.

“Benim hak etmek istediğim matmazel; sizin kalbiniz. Bu arzu ettiğim tek ödüldür, bana layık yegane mükafattır. Ölümünüzün de yaşamınızın da elimde olduğunu fakat bu durumu kullanmadığımı asla unutmamalısınız. Ve şayet bu, sizden istediğim hisleri meydana çıkartmazsa, unutmayın ki intikamımı alırım ve bu intikam benimki gibi bir ruhta korkunç bir şeydir. Lütfen oturun matmazel ve söyleyeceklerimi dinleyin. Henrietta, bana umut verdiniz. Williams’ı sevmediğinizi söylediniz. Sizin beni sevebileceğinize inanmama müsaade ettiniz. Gitmek için iznime ve zaferiniz için müteşekkireceğiniz sebeplere sahipsiniz. Zorla alabileceğim her şeyin, bana özgürce verilmesini hak etmeyi yeğlerim. Beni bu erdem tezahüründen pişman olmak zorunda bırakmayın, beni; erkeklerin güvenilmezliği kadınların hilekarlığının bir sonucudur demeye zorlamayın, kadınlar bize her zaman gerektiği gibi davranırsa; biz de onlara her daim diledikleri gibi davranırız.”

Henrietta “Lordum, bu talihsiz mevzuda ilk yanlışın sizin tarafınızdan yapıldığı gerçeğini herhalde gizleyemezsiniz. Ne hakla hayatımın kararlı dü-

zenini ve keyfini kaçırmakla uğraşırsınız? Halkımızın hizmetkarlarına tarif ettiğim yere beni götürecekleri inancıyla kendimi emanet ettiğimde, nasıl beni bir yabancının evine getirtirsiniz? Tüm bu kati gerçekler doğrultusunda, bana ne yapacağımı söyleme hakkını size ne veriyor? Bana koşullar dayatmak yerine özür dilemeniz gerekmiyor mu?” diye yanıtladı.

Ve Granwel’de bir hoşnutsuzluk başladığını hissettiğinde:

Hızla devam etti “buna rağmen, lordum açıklamama izin verirse? Şayet hissettiğinizi söylediğiniz aşkla seviyorsanız, yaptığınız ilk yanlış affedilebilir ve fedakarlıkların en asil en cömertiyle bunu telafi ettiniz. Tabii ki minnettarım. Size bunun sözünü veriyorum ve bu sözü tutmamak gibi bir niyetim de yok. Gelmeli ve ailemi ziyaret etmelisiniz lordum, onlara size hak ettiğiniz gibi davranmaları için ısrar edeceğim. Sizi görmeye alıştıklarında, benim yüreğime ektiğiniz minnettarlık tohumları onlarda da canlanacaktır. Bu başlangıçtan, en büyük umutlara sahip olabilirsiniz. Söyleyecek başka bir şeyim kalmadığı için, aşağıya inmemin sanırım sizin için de bir sakıncası yoktur.”

“Fakat bu olayı ailenize nasıl açıklayacaksınız?”

“En mantıklı yolla. Tahtirevanı taşıyan insanların yaptığı hatanın sonucunda fevkalade bir tesadüfle daha önce bir kez bize yardım etmiş olan adamın ellerine düştüm ve tekrar iyilik yapabileceği için fazlasıyla memnundu.”

“Ve matmazel Williams’ı sevmediğinizi ciddiyle söylüyorsunuz?”

“Bana yalnızca dürüstlikle yaklaşan bir adamı nefret besleyemem. Beni seviyor bundan eminim lakin o annemin seçimi ve onu uzaklaştırmak için önümde duran hiçbir engel yok.”

Sonra ayağa kalktı.

“Lordumun müsaadesiyle,” dedi ve devam etti “Şimdi sizden, dışarıya benim için bir araç getirtmenizi rica edeceğim. Bu konuşma uzarsa, söylemeye niyetlendiklerim üzerinde şüphe oluşabilir ve endişe uyandırabilir. Şimdi gitmememe izin verin lordum ve nezaketiniz için en içten minnettarlığı hissedilen kişiye uğramakta gecikmeyin, kurduğunuz barbarca planı sağduyulu faziletli tutumunuzla hafızasından silmeyi seçtiğiniz kişi sizi seve seve affedecektir.”

Lord sandalyesinden kalkarken “zalim kız, tamam denileni yapacağım. Fakat yüreğinize güveniyorum Henrietta. Ona bel bağlıyorum. Unutmayın ki, ihanet olursa, tutkularım beni korkunç amellere alçaltacaktır. Sizin kullandığınızla aynı dili kullanacağım: beni kendinizden nefret etmek zorunda bırakmayın. Sizi benim için hissetmek zorunda bırakacağım nefretten, çok daha az zarar görecektiniz şayet bana sizden nefret etmekten başka seçenek bırakmazsanız, gerçekten üzerinize çok kötü geleceğim,” dedi.

“Hayır lordum hayır. Asla size bu duyguyu yaşatmayacağım. Düşündüğünüzden daha onurluyum ve saygınıza sahip olmama gölge düşürecek hiçbir şey yapmayacağım.”

Bu sözlerin ardından Granwel, adamları getirtti. Civarda fazlasıyla vardı. Çağırdılar. Ve lord Henrietta’nın elini tuttu.

Lord ona yol gösterirken “meleksi varlık, başka bir kadının asla hayal edemeyeceği fakat sizin tahayyül etmeye cesaret ettiğiniz bir zafer kazandığınızı unutmayın, bende başlattığınız duygulara borçlu olduğunuz bir zafer. Ve şayet bu hislere ihanet ederseniz, onların yerine intikamın işleyebileceği tüm günahlar gelecek,” dedi.

Henrietta tahtrevana binerken “hoşça kalın lordum. Yaptığınız iyilikten asla pişmanlık duymayın. Unutmayın ki cennet ve tüm saf ruhlar size minnettarlar.”

Granwel eve tarif edilemez bir sıkıntı içerisinde gitti. Henrietta, herkesin onun bayılacağını sandığı perişan bir halde annesine döndü.

Bayan Stralson’un davranışlarını kim düşünürse düşünsün, Granwel’e söylediği her şeyin strateji ve marifetten başka bir şey olmadığını hemen görecektir. Yalnızca onu tehdit eden bu tehlikelerden kurtulabilmek için onun masum yaradılışına ters olan bu oyunlara boyun eğdi. Dikkat çekici kızımızın böyle davranmasının onu eleştiriye açık hale getireceğinden korkmuyoruz. En masum çareye başvurmak bazen en saf erdemdir.

Evine vardığında daha fazla rol yapması için hiçbir neden yoktu, başına gelen her şeyi teyzesi ve annesine anlattı. Ne kaçabilmesi için verdiği sözleri ne de sarf ettiği çabaları söylemekten çekindi. Evden tek başına dışarı çıkma tedbirsizliği dışında, Henrietta’nın yaptığı hiçbir şey eleştirilmedi. Ancak her iki akrabası da yerine getirilme sözü verilen şeylerin olmasına karşı çıktı. Bayan Stralson’un her yerde Lord Granwel’den sakınması için fazlasıyla çaba

göstermesi gerektiğine kanaat getirdiler ve Leydi Wateley'nin evinin kapısı, o alçak herifin herhangi bir girişimine karşı kesinlikle kilitli tutulacaktı. Henrietta, çaresiz kaldığında ne denli tehlikeli olabileceğini kanıtlayan bir adamın, böyle bir durum karşısında öfkeleneneğini belirtmek zorunda hissetti kendini; gerçekten yanlış yapmış olsa da bunu centilmence düzelttiği için sonuç olarak onu öfkelenlendirmektense gelmesine müsaade etmenin daha iyi olacağını düşündü. Williams'ın da fikrinin bu yönde olacağını ekleyerek kendini daha da haklı hissetti. Fakat iki kadın da fikirlerini değiştirmeyi reddettiler ve ardından emirler verildi.

Bu esnada Williams, tüm akşam Henrietta'nın gelmesini beklemiş ve sabırsızlanmıştı, sonunda Henrietta gelmeyince kendisini derin endişeye sürükleyen bu gecikmenin nedenini gidip öğrenmek üzere O'Donel'dan müsaade istedi ve gitti. (O'Donel; Gave Otel Poland'a gelip yerleştiğinde seçtiği isim.) Henrietta döndükten bir saat sonra Leydi Wateley'nin evine vardı. Henrietta, Williams'ı gördüğünde gözyaşlarına boğuldu. Elini tuttu ve nazik bir şekilde konuştu:

“Sevgilim, sana layık olamayacağım bir duruma düşmeye ne kadar yaklaştığımı bilsen!”

Annesinin şimdiden damadı olarak gördüğü adamla rahatça konuşması, olanları düşünmeleri için yalnız bırakıldılar.

Williams tüm hikayeyi duyduğunda “Ah matmazel, benim yüzümden onurunuz iki paralık edilmek üzereydi. Sırf bana birkaç dakikalık mutluluk vermek için az kalsın dünyanın en bahtsız kadını oluyordunuz. Evet matmazel ve tümü bir heves için! Size hasta olmadığımı söylemeliyim. Bir arkadaşım sizinle tanışmak istedi ve ben de ne kadar güzel bir kadının hislerine sahip olduğumu, ne kadar şanslı olduğumu ona göstermek istedim. Buradaki tüm gizem budur Henrietta. Şimdi görüyorsunuz ki ben iki kat suçluyum.”

Henrietta “bu konuda daha fazla konuşmayalım sevgilim. Şimdi seninleyim ve her şey geçti. Lakin anlamalısın Williams,” dedi ve taptığı adamın kalbindeki en tatlı kıvılcımları ateşleyecek bir bakışla ekledi “başıma o felaket gelseydi, seninle bir daha görüşemeyeceğimi anlamalısın. Böylesine bir adamın kurbanıyla, artık hiçbir şey yapmak istemeyecektin ve kederime ek olarak dünyada sahip olduğum en sevgili şeyi kaybetmenin çaresizliğini de öğrenmiş olacaktım.”

Williams “bu şekilde düşünmemelisin Henrietta. Bu dünyada aşkınızla gurur duyan bir adamı size tapınmaktan alıkoyabilecek hiçbir şey yoktur. Sizi son nefesimi verene kadar seveceğim için, insanoğlunun ruhunda doğmasına ilham verdiğiniz duygulara lütfen inanın, sizin onlara ilham vermeyi bırakmanız ne kadar imkansızsa benim onları anlamam da o kadar imkansızdır.”

Daha sonra bu iki genç insan, feci olayı daha sakin kafalarla düşündüler. Lord Granwel’in çok tehlikeli bir düşman olduğunu ve üzerinde karar kıldıkları davranışın onu daha da sinirlenmeye sevk edeceğini kabullendiler. Kadınlar bu tehlikeyi anlamadıklarına göre, bunu değiştirmenin bir yolu yoktu. Williams yeni arkadaşından bahsetti ve böyle dürüst ruhlar, güven ve samimiyet hislerinin varlığı nedeniyle bu sahte İskoç’un Granwel’in casuslarından olabileceğinden bir an bile şüphelenmediler. Bilakis Williams’ın onun hakkındaki olumlu yorumları, Henrietta’yı onunla tanışmaya heveslendirdi. Onun böyle sağlam bir arkadaşlık kurmasından çok memnundu. Fakat gelin birlikte bir şeyler içen, planlar yapan ve birbirlerini rahatlatan sonunda da birbirlerine iyi geceler dileyen iyi niyetli insanları bir

kenara bırakalım. Onları oraya bir dakikalığına bırakalım ve onlara işkence eden adama dönelim.

Lord, ertesi sabah ziyarete gelen Gave’e “cehennemin dibinde yaşayan tüm şeytanlar adına, yaşamayı ve yarağımı hak etmiyorum. Sana söylüyorum, ben saf bir süt çocuğuyum, tam bir salağım. Onu kollarıma aldım. Önümde diz çöktüğünü gördüm ve benim şehvetime hizmet etmesini sağlamaya cesaret edemedim. Bildiğin onu aşağılayabilmek için bile kendime gelemedim. Dostum, o bir kadın değil, o hayatım boyunca ruhumda hissetmediğim erdemli hisleri uyandırmak için dünyaya inmiş tanrının bir parçası. Bir gün beni sevebileceğine inandırdı beni ve ben... Ben bana verdiği zevkin parçası olan bir kadını sevmeyi, henüz ne olduğunu anlamadığım, beni telaşa düşüren, bana eziyet eden hayali duyguların karşılığında onu orada almam için bekleyen zevki reddetmemi hiçbir şekilde anlayamıyorum.”

Gave, lordu sertçe azarladı. Küçük bir kız çocuğunun elinde oyuncak olduğunu söyleyerek onu korkuttu. Şimdi avları tetikte olacağından böylesine bir şansın bir daha kolayına denk gelemeyeceğini ona açıkça söyledi.

“Evet, lordum,” dedi ve devam etti: “unutmayın, yaptığınız bu hatanın ömrünüz boyunca piş-

manlığını yaşayacaksınız ve gösterdiğiniz müsamananın bedelini ödeyeceksiniz canım. Bir çift gözden akan birkaç damla yaşın sizi sürüklemesine izin verecek bir adam mısınız siz? Ve yüreğinizin, içinde boğulmasına izin verdiğiniz bu uyuşuk hali, asla terk etmeyeceğinize yemin ettiğiniz sabırlı duyarsızlığınızla elde ettiğiniz şehvetli memnuniyeti aynı oranda karşılayabilecek mi? Size söylüyorum lordum, merhametinizden ötürü pişman olacaksınız, ruhum üzerine yemin ediyorum buna çok üzüleceksiniz.”

Lord “yakında göreceğiz. Yarın muhakkak Leydi Wateley’e uğrayacağım. Benim zeki Henrietta’m üzerinde çalışmalıyım, onu dikkatle izlemeliyim, Gave hislerini gözlerinden okumalıyım ve şayet beni kandırıyorsa, benden korksun! Bir kez daha pençelerime düşmesi için yeni yollar denemekten çekinmeyeceğim ve benden kaçmak için daha önce kullandığı sihrine ve büyücülüğüne her zaman güvenemeyecek. Sana gelince Gave, lanet Williams’ı mahvetmeye devam et. Bay Clark geldiğinde, onu gelişmelerin hepsinden haberdar Sör James’e gönder, Clark’a, karşı tarafın dava açtığı miras meselesini takip etmesini önerecek ve hakimlerle olan tüm işlerinde bizim desteğimiz arkasında olacak. Meleğimin beni sevdiğinden emin olursam, tüm bu ayar-

lamaları iptal ederim ya da eğer o şeytan kız benimle oyun oynuyorsa daha fazla üstlerine yürürüm. Fakat tekrar ediyorum, ben acemi çaylağın tekiyim ve bu kadar aptal davrandığım için kendimi asla affetmeyeceğim. Bu ahmaklığım, arkadaşlarımdan saklanmalı Gave. Benimle acımasızca alay edeceklerdir ve alaylarının her bir sözcüğünü hak ediyorum.”

Ayrıldılar ve Granwel Madam Schmit’in evindeki olaydan sonraki üçüncü günde kendini tüm görkemi ve zenginliğiyle Leydi Wateley’lere takdim etti.

Hiçbir şey bayanların fikrini değiştiremedi ve lordun eve girişi katı suretle reddedildi. Pes etmedi ve çok önemli bir meseleye ilişkin Leydi Stralson ve kızıyla kesinlikle görüşmesi gerektiği haberini yolladı. Sorduğu kadınların artık bu adreste yaşamadığı cevabı geldi. Öfkeyle geri çekildi. İlk düşüncesi, Henrietta’yla La Schmit’in evinde üzerinde anlaştıkları hikayeyi anlatıp, Bayan Stralson’a ettiği yardımı hatırlatmak için Williams’ı bulup, daha sonra kendisiyle beraber onu Leydi Stralson’a ziyaret etmeye götürmesini istemektir, eğer rakibi emirlerine uymazsa anlaşmazlıklarını çıplak bıçaklarla çözeceklerdi. Fakat bu plan ona yeterince sert görünmedi. Onun

derdi yalnızca Bayan Stralson'laydı. Muhtemelen söyleyeceğine dair söz verdiği şeyleri ailesine söylememiştir. Küçük düşürölüşünden sadece Henrietta sorumluydu ve cezalandırılması gereken yegane kişi de oydu. Tüm gayretlerini bunun için harcayacaktı.

Leydi Wateley'lerde alınması kararlaştırılan tüm önlemler arasında hiç kimsenin evden dışarıya çıkmaması önerilmemiştir. Dolayısıyla Leydi Stralson ve kızı Londra'da yapılması gereken işlerini hallettiler ve hatta ilgilerini gidermek ve keyiflerini karşılamak için gezintiye çıkıp, bir oyuna bile gittiler. Şimdi biraz daha iyi olan Leydi Wateley'i onlara oyuna giderken eşlik etmişti, birkaç arkadaşı onlara orada katıldı ve Williams da gelmişti. Lord Granwel casusları tarafından iyi besleniyordu, her hareketlerinden haberdardı ve kötü hevesini, intikamını memnun etmenin bir yolunu bulmak için her fırsatı avantaja çevirmeye çalışıyordu, böylesine bir fırsat gelmeden bir ay geçti, yine de gölgelerin ardından komplo kurmaya son vermedi.

Hereford'dan gelen, Sör James tarafından kısaca bilgilendirilen Bay Clark'a Granwel ve arkadaşlarının da desteğıyle miras meseleleriyle ilgili bilgiler verildi. Tüm bunlar sahte Kaptan O'Donel'in dolandırıcılıklarıyla, kısa zamanda öylesine harap olup

dönecek yanı kalmayacak Williams için büyük üzüntü yaratacaktı. Fakat bu planın, talihsiz Henrietta'yı aşağılamanın bir fırsatını elde etmek için sabırsızlanan coşkun lordun hoşuna gideceğinden daha uzun süreceği ortadaydı. Onu bir kez daha önünde diz çökmüş halde görmeye kararlıydı; ona karşı kullandığı oyunlar için Henrietta'yı cezalandırmak istiyordu. Lord, Williams'ın işleri kötü gitmeye başladığından beri Leydi Wateley'nin çatısı altındaki hiç kimsenin ortalıkta görünmediğini öğrendiği zaman, lanetli beyni şeytanice dolaplar planladı, hal böyleyken sonraki gün emekli olmayı planlayan Garrick'in son kez oynayacağı Drury Lane'deki *Hamlet* oyununa gideceklerdi.

O anda Granwel'in adi beyni alçaklıktan aldığı ilhamla dünyanın en iğrenç planını kurdu. Bayan Stralson'u tiyatroda tutuklattırıp aynı akşam Bridewell Hapisanesi'ne tıklmasını aklına koymuştu.

Gelin bu ağza alınmaz niyetlerin üzerine biraz ışık tutalım.

Adı çıkmış bir fahişe olan Nancy adında genç bir kadın Dublin'den yeni gelmişti. İngiltere'ye geçmeden önce birçok İrlandalı adamı mahvetmiş ve sayısız hırsızlık suçu işlemişti. İngiltere'ye henüz gelmiş olmasına rağmen, halka ilan edilmemiş bir

dizi kötü davranıştan suçlu bulunmuştu. Arama emrini alan polisler, onu tutuklamak için yoğun bir şekilde çalışıyorlardı. Granwel'in kulağına bu işin haberi gitmişti ve bu davada yetkisi olan polisleri görmeye gitmişti. Polisin tutuklanmasını emrettiği kadını birebir tanımadığını fark etti, o gece Drury Lane'de Henrietta'nın işgal edeceği locada bilfiil aranan ve planlarının merhametine kalan fahişenin olacağına polisi ikna etmek zor olmayacaktı. Hemen gidip kefaletle onu serbest bırakmayı teklif edecekti ve tabii talihsiz mahkum özgür kalmak istiyorsa onun arzularını kabul edecekti. Şayet Henrietta bu teklifi reddederse, Nancy'nin kaçması için ona yardım edecekti ve Dublinli dolandırıcı kadının yalnızca Henrietta olabileceği fikrini doğrulayacaktı. Böylelikle zavallı kurbanının kendini kurtarma çabalarının sonsuza dek süreceğini garantileyecekti. Granwel'i, Bayan Stralson'un içinde bulunduğu çevre durup düşünmeye itti. Ancak Leydi Stralson ve kızıyla Londra'ya geldiklerinde ilk defa tanışan Leydi Wateley'nin önünde bilgiler serili olacaktı ve Hereford'da bu isimde akrabaları olduğunu fakat bu insanlar onların kimliklerini kullanarak onu kandırmış olabileceklerini düşünecekti. Böylece Leydi Wateley'i ikna etmekte güçlük çekmeyecekti, kor-

kunç bir hata yapmış olacaktı diye düşündü Granwel. Bu iki kadını savunmak ve onları adaletin elinden kurtarmak için söyleyebileceği ve yapabileceği ne vardı? Granwel'in kafasında kaynayan plan, Sör James'e ve Gave'e söylendi ve her ikisi de planı bir o yana bir bu yana çevirdiler, hiçbir yanlış bulamadılar. Böylece hepsi planın derhal yerine getirilmesinde hemfikir oldular. Granwel, Nancy'nin davasında görevli olan sulh hakimine gitmek için evden aceleyle çıktı. Nancy'yi bir gece önce gördüğüne ve kendini saygın bir insan olarak tanıtmaya küstahlığını yaptığına, dolandırdığı iki kadınla beraber bugün geç saatte Drury Lane'de olacağını söylediğine yemin etti. Hakim ve memurları hiç tereddüt etmediler. Emirler verildi ve ayarlamalar yapıldı böylece aynı gün oyunda zavallı Henrietta'nın tutuklanmasında hiçbir hata olmayacaktı.

Granwel ve yordakçıları da o gece tiyatrodadılar. Lakin edepten mi yoksa ihtiyatlı olmaktan mıdır bilinmez, bu soysuz çetenin üyeleri olayı sadece uzaktan izleyeceklerdi. Loca doldu. Henrietta, annesi ve Leydi Wateley'nin arasındaki yerine oturdu. Arkalarına Williams ve Londra'da fazlasıyla saygınlığı olan meclis üyesi, Leydi Wateley'nin arkadaşı Lord Barwill oturdu. Oyun sona erdi. Leydi Wateley

arkadaşlarının başına gelecek belayı hissetmiş gibi görünüyordu ki öncelikle diğer seyircilerin çıkmasını beklemeyi teklif etti. Buna rağmen polisler ve bekçiler gözlerini Henrietta'dan bir an bile ayırmadılar ve Granwel'le ahbabları polislere gözlerini dikmişlerdi. Sonunda kalabalık dağılınca onlar da çıktı. Leydi Wateley, Williams'ın koluna girdi, Leydi Stralson yalnız yürüdü ve Lord Barwill Henrietta'ya kavaleryelik yaptı. Koridorun sonunda polis bir adım öne geleerek, eliyle bahtsız genç bayanın geçmesini engelledi. Bastonuyla ona hafifçe dokundu ve onu takip etmesini emretti. Henrietta bayıldı. Leydi Wateley ve Leydi Stralson kendilerini birbirlerinin kollarına attılar ve Barwill, Williams'ın da desteğiyle bekçileri savuşturdu.

Barwill “Bir hata yapıyorsunuz sersemler, uzaklaşın yoksa cezalandırılmanız için elimden geleni yaparım,” diye bağırdı.

Bu sahne, etraflarında toplanan ve seyreden hala tiyatrodan ayrılmamış seyircileri korkutmuştu. Polis Barwill'e yetkisini gösterirken, yanındaki kadının ne tür bir kadın olduğunu anlattı. O anda Granwel'in kıskırttığı Sör James Barwill'e yaklaştı.

Düzenbaz adam “Belki lordum ifade etmeme izin vererseniz daha iyi olur. Tanımadığınız bir kadı-

nın tarafını tuttuğunuza pişman olabilirsiniz. O gerçekten Dublin’den Nancy, şüpheniz olmasın lordum. Gerekirse yemin bile ederim,” dedi.

Williams Henrietta’yla ilgilenirken, sadece kısa bir süredir bu iki kadını tanıyan Barwill Leydi Wateley’e döndü.

“Madam, bir yanda yakalama emri ve bir yanda üçkağıt yapmaktan aciz olduğumu bildiğim bir centilmen. Adam bana polislerin elindeki emrin usule uygun olduğunu ve hiçbir hata yapmadıklarını söylüyor. Lütfen tüm bunları bana açıklayabilir misiniz?” dedi.

Leydi Stralson hemen “Sahip olduğum tüm kutsal şeylerin üzerine yemin ederim ki bu zavallı kız benim kızım ve polislerin aradığı o sefil yaratık değil. Lütfen, bizi yüzüstü bırakmayınız! Savunucumuz olun, bu işin köklerine inin lordum, koruyun bizi masumun yanında olun!” diye haykırdı.

Barwill polislere “gidin siz. Bu genç bayandan ben sorumluyum. Bizzat onları hakime götüreceğim. Gidin ve bizi hakimın evinde bekleyin. Orada size yeni ne emir verilirse onu yerine getirirsiniz. O zamana kadar ben Henrietta’ya kefilim. İşiniz burada bitmiştir,” dedi.

Bu sözlerle kalabalık dağıldı. Polisler de Granwel, Sör James ve suç ortakları da kendi yollarına gittiler. Barwill kadınların önünde yürürken konuşmaya başladı:

“Haydi çabucak gidelim ve üzerimize daha fazla dikkat çekmekten kurtulalım,” dedi.

Henrietta’ya kolunu uzattı ve kalanlar onun arkasından yürüdüler. O ve üç kadın arabaya atladılar ve birkaç dakika sonra bu davada yetkili olan meşhur hakim Fielding’in evine vardılar.

Sulh hakimi uzun zamandır arkadaşı olan Lord Barwill’in sözlerini dikkate alıp, üç kadının dürüst içten cevaplarını da dinledikten sonra bir yanlış anlaşılma olduğu kanaatine vardı. Bu kararını şüpheden uzak tutmak için, Henrietta ve Nancy’nın dış görünüşlerini karşılaştırdı ve büyük çelişkiler buldu, bayanlar heyecanla iyi dileklerini ve özürlerini sundu. Bu noktada Lord Barwill’e minnettarlıklarını ifade ettiler, onun eşliğinde evden ayrıldılar ve Williams’ın onları beklediği evlerine acele etmeden gittiler.

Williams’ı gördüğünde hala üzgün olan Henrietta “ah sevgilim, bu lanetlenmiş şehirde ne güçlü düşmanlarımız varmış! Keşke buraya hiç gelmeseydik,” dedi.

Leydi Stralson “Buna hiç şüphe yok ki tüm bu iş zalim Granwel’in başının altından çıktı. Tedbirsizliğimiz dışında hiçbir düşüncemi dillendirmek istemiyorum ama tüm düşüncelerim onları doğruluyor. O haninin hıncını ve acısını bu yolla, bizi tahrik ederek çıkarmaya çalıştığından şüphelenmemek imkansız. Ve kim bilir halasının serveti için gelen yeni rakiple Williams’a semer vurmaya çalışanlardan da o sorumludur?” dedi. “Bay Clark’ı neredeyse hiç tanımıyoruz. Hereford’da hiç kimse onun halanla bir akrabalığı olabileceğini düşünemezdi bile ve benim talihsiz arkadaşım Williams mahvolmanın eşiğindeyken, o bütün Londra’nın desteğiyle kazanıyor. Zararı yok” iyi dürüst varlık devam etti “Eyüp’ten daha fakir bile olsa, yine kızım la elele olacak. Buna söz veriyorum canım. Unutma sözümü Williams. Değerli kızımın sevdiği yegane adam sen olduğun için, mutluluğunuzu kurtarmaktan başka bir şey düşünmem!”

Henrietta ve Williams beraber ağlamaklı bir halde Leydi Stralson’un kollarına attılar kendilerini ve onu minnettarlıklarında boğdular.

Williams kendini hala suçlu hissediyordu fakat itiraf etmeye cesareti yoktu. Kaptan O’Donel ismiyle kılık değiştiren Gave yüzünden kötü yola sapan Wil-

liams, yanlış arkadaşlarla ve onun vasıtasıyla girdiği arkadaş meclislerinde kumar oynayarak Londra'ya getirdiği neredeyse tüm parayı kaybetti. Granwel ile İskoç kaptan arasında bir bağlantı kuramadığı için O'Donel'in Granwel'in casuslarından biri olabileceğinden uzaktan yakından şüphelenmedi. Hiçbir şey söylemedi, sessizce iç çekti, Henrietta ve annesi ona ilgi gösterdiklerinde huzursuz hissetti ve içini dökmeye cesaret edemedi. Hala şansının dönebileceğini umut ediyordu ve küçük servetini belki yerine koyabilirdi. Fakat eğer olmazsa ve dahası eğer davayı Clark kazanırsa, Williams, talihsiz Williams onların iyi niyetini suistimal etmemeye kararlıydı.

Granwel'e gelince öfkesini sözcüklere tarif etmeye gerek yok, sanıyoruz kolayca tahmin edilebilir.

"O kadın değil," diye tekrar ve tekrar söyledi arkadaşlarına "Ah, o insanüstü bir varlık! Ona karşı kendimi ince zekamın üstüne çıkmaya da zorluyorum ancak o her zaman kaçabiliyor onlardan. İyi, bırakalım devam etsin. Böyle yapması işime geliyor. Fakat bir kez benim şansım ondan daha yaver giderse, çevirdiği tüm bu dolapların bedelini ağır ödeyecek."

Bu esnada zavallı Williams'ı dize getirecek, ayarlanmış tüm ağır toplar; normalden daha yaratı-

cı ve hızlı savaş taktiğine göre hazırlanmıştı. Vasiyetin gidişatı, hükmün verileceği noktaya ulaşmıştı ve Granwel yalnızca Sör James'e danışan Bay Clark'ın davasından ne fikirlerini ne de emeğini esirgedi, Bay Clark bu güçlü desteği ona veren elin kime ait olduğunu merak etmemişti.

Drury Lane'deki olaydan sonraki gün, Granwel yaptığı yanlışlıktan ötürü özür dilemek için Fielding'e uğradı. Bunu öylesine bir nezaketle yaptı ki hakim asla kötü bir niyetinin olduğunu düşünmedi ve bu kötü adam sonunda karasevdasının bahtsız kurbanını pençelerine çekecek daha başarılı bir plan yapmıştı.

Yeni bir fırsat uzun bir süre daha kendini göstermeyecek gibiydi. Leydi Wateley'nin Londra'dan yirmi dört kilometre uzakta Newmarket ile Hosden arasında oldukça güzel bir kır konağı vardı. Yeğenini canından bezdirmeye başlayan kara düşüncelerden uzaklaştırmak için genç kızı oraya götürebileceğini düşündü. Granwel, Henrietta'nın ne zaman yola çıkacağına ve her adımına dair tamamıyla bilgilendiriliyordu. Bayanların kır evinde bir haftalarını geçireceklerini ve oradan ayrıldıktan sonra dokuzu akşamı döneceklerini biliyordu. Kendine bir maske buldu ve yanına birkaç gineye herhangi bir adama

hizmet edebilecek Londra'nın sokaklarında aylak aylak dolaşan serserilerden bir düzine aldı, bu eşkıyaların başındaki adam Newmarket'ten çok uzakta olmayan, arkadaşlarımızın dönüş yolu üzerinde her gün işlenen cinayetleriyle meşhur ormanın köşesine Leydi Wateley'nin arabasını beklemek üzere dörtmala koştu. Araba geldi... Durduruldu... Tüm yollar tutuldu... Seyisler dağıldı... Atlar dörtmala kaçtı... Kadınlar bayıldı... Bayan Stralson yakınlarda bekleyen diğer arabaya baygın halde taşındı... Onu kaçıran adam arkasından arabaya bindi, ateşli küheylanlar harekete geçti, araba yolcularıyla beraber Londra'ya vardı... Lord yolculukları boyunca ne Henrietta'ya kimliğini açıkladı ne de onunla tek bir kelime konuştu, avıyla birlikte konağına daldı. Hizmetkarlarını gönderdi ve onu ücra bir odaya yerleştirdi ardından maskesini çıkardı.

“Evet kaypak fahişe, bedelini ödemedен kanıdırabileceğini düşündüğün adamı tanıdın mı?” öfkeyle konuştu.

Henrietta “evet, lordum tanıdım. Ne zaman bir felaket gelse başıma, sizin adınızı nasıl anmam? Başıma gelen tüm talihsizliklerin yegane nedeni sizsiniz. Tek cazibeniz, beni sıkıntıya sokma yeteneği-

niz. Can düşmanınız olsaydım, bana bundan farklı davranmazdınız,” diye cesurca cevapladı.

“Zalim kız, iyi niyetlerimi suistimal ederek beni en acıması adamlardan birine dönüştüren siz değil miydiniz? Ve ikiyüzlülüğünüzle size karşı beslediğim duyguları kullanarak beni aptal yerine koymadınız mı?”

“Sizin adil olduğunuza inanıyorum lordum, sanıyorum ki bir suçluyla ilgili hükmü vermeden önce en azından konuşmasına izin verirsiniz.”

“Yok canım! Kendimi bırakayım da lanet olası karışıklığınızın ikinci kez tuzağına düşeyim?”

“Ah zavallı Henrietta! Demek ki fazlasıyla dü-rüst ve güvenilir olman yüzünden cezalandırılacak-sın. Ve dünya üzerinde güvendiğiniz yegane adam, hayatınızdaki tüm felaketlerin sebebi olacak!”

“Ne demek istiyorsunuz matmazel? Açıklayın. Savunmanız için söyleyeceklerinizi dinlemeye hazı-rım ama beni enayi yerine koyabileceğinizi sanma-yın. Benim kaderimin ve yaşadığım utancın şüphesiz mimarı olan aşkımlı kullanabileceğinizi sanmayın. Hayır matmazel, bir kez daha gözümü boyayama-yacaksınız... Henrietta artık sizin için hiçbir şey his-setmiyorum, sizi şimdi tarafsızca görebiliyorum ve

bende başlattığınız yegane arzular günahın ve intikamın sebep olduklarıdır.”

“İyi düşünün efendim, suçlamalarınızı çok hafif yapıyorsunuz. Ona geldiğinizde sizi kabul edeceğini söyleyip, sizi yatıştırmak için umutlanmanıza cesaret veren ve sizi kandıran kadını, bana yüklediğiniz marifetlerin yarısına sahip olsaydım başarılı olurum. Davranışlarımın farklı sebeplerini durun ve düşünün ve gerçek nedenlerimi çözdüğünüzde cesaretiniz varsa beni ondan sonra suçlayın.”

“Hadi canım! Son görüşmemizde bana ilgili olduğunuzu düşünmeme izin verdiniz. Siz, kendiniz beni evinize uğramam için davet ettiniz... Bu beni yatıştırmıştı... Sizin onaylamadığınızı bildiğim hisleri uzaklaştıran ve kalbimi hassas bir kalbe dönüştüren o koşuldu. Düşünün! Tüm bunları sizi memnun etmek için yaptım. Kalbinizi kazanmak umuduyla her şeyi feda ettim, yalnızca arzularıma kulak verseydim, ona sahip olma ihtiyacını hiçbir şekilde duymayacaktım ve ödülüm kapınızın suratıma kapanması oldu. Hayır, hayır bayan şeytan benden tekrar kaçmayı umut etmeyiniz. Bunu ummayın matmazel, tüm emekleriniz boşa çıkacaktır.”

“Benimle ne isterseniz yapın lordum, elinizdeyim” (gayri ihtiyari yaş döktü bu anda) “Lakin beni

alıkoymanız bilin ki kesinlikle annemin hayatına mal olacaktır. Zararı yok. Dilediğiniz gibi beni kullanın, dediğim gibi kendimi savunmaya çalışmayacağım. Fakat sizi aldattığımdan şüphe etmeksizin gerçekleri duyabiliyorsanız, gerek arkadaşlarımın beni incitebilecek gücünüzü hissetmelerinin korkusu gerekse size karşı itiraflarımdan oluşan duygularım ve vazgeçtiğiniz fırsatlarla tamamıyla intikamınızı almadınız mı soruyorum size lordum? Şayet sizden korkmuyor idiyseler sizi ne amaçla geri çevirdiler? Ve eğer ben duygularımı açıkça belirtmeseydim sizden korkacaklar mıydı? Alın intikamınızı lordum, görün hesabınızı, tatlı günahlara bu denli istekle boyun eğdiğim için cezalandırın beni. Öfkenizi hak ediyorum. Ne dizginleri fazla gevşetin ne de bunları gösterirken fazla vahşi olun.”

Granwel inanılmaz bir tahrik hissi içinde “pekala, bu sahtekar yaratığın tekrar beni dize getirmeye çalışacağını söylememiş miydim? Hayır, hayır matmazel, hepsi benim olduğu için sizin günahlarınızla ilgili konuşmaya hakkınız yok. Yalnızca ben suçluyum ve biri cezalandırılacaksa, kendimi cezalandırmalıyım. Ben bir canavardım, açıkça görülüyor ki beni kalbinin derinliklerinden seven bir kadının başına çorap örmüş oldum. Sizin gibi bir kadın

tarafından sevilme gibi gururlu bir düşünceyi nasıl arzu edemedim?” dedi.

“Açıklamama müsaade ederseniz lordum, ne siz ne de ben kinayelere veya şakalara meraklıyız. Beni dünyadaki en mutsuz insan yaptınız ve ben sizi en talihsiz adam yapmayı asla istemedim. Tüm söyleyeceklerim bunlardır lordum. Belli ki bana inanmıyorsunuz. Lütfen dönüşümün yeteri kadar onurlu olmasına izin verin, her ne kadar küçük düşürülsem de sizi ikna etmeye çalışmayacağım. Beni bunlara iten adamın yüzüne karşı pişman olmaya zorlanmazken, ailemin ve arkadaşlarımin önünde davranışlarım için yüzümün kızaracak olması benim için oldukça zor. Lordum söylediklerimin tek bir kelimesine bile inanmayın, ben dünyadaki en ikiyüzlü kadının ve kendinizin, bende herhangi bir başka meziyet aramasına izin vermeyin. Size söylüyorum inanmayın bana...”

“Fakat matmazel, madem bana karşı hisleriniz gerçek, neden beni ikna etmeye çalışıyor gibi görünmüyorsunuz, sonra hadi benimle görüşmenize izin verilmedi peki sizi bana yazmaktan ne alıyordu? Kapınızdan geri çevrildikten sonra ne kadar endişeli olabileceğimi düşünemediniz mi?”

“Ben kendimin efendisi değilim lordum. Burada unutmamanız gereken bir nokta var, sizin de anlayacağınız üzere duyguları terbiyesinin yansıması olan benim yaşımdaki genç bir insanın ailesinin onaylayamayacağı duyguları canla başla kalbinden kazımaya kendini adanmalıdır.”

“O zaman şimdi senin ve benim dileklerime karşı duran barbar ailenin etkisi olmaksızın burada, eşim olmayı kabul ediyor musun?”

“Ne!? Annemim belki ölmek üzere olduğu ve benim sizin işgüzarlığınız sonucu kaçırıldığım böyle bir anda mı? Kendi mutluluğumla ilgili bir karar vermeden önce lütfen beni dünyaya getiren kadını düşünmeme izin verin.”

“O konuda içiniz rahat olsun matmazel. Anneniz gayet güvende, Leydi Wateley’nin evinde şu an ve ikisi de sizin olduğunuz kadar az tehlikede. Emirlerim; sizi benim elime düşüren başarılı kaçırma planından bile daha hızlı biçimde onlara her türlü yardım için verilmiştir. Bu konuda endişeli olmanıza hiç gerek yok. Böyle kaygıların vermenizi istediğim net cevabı etkilemesine izin vermemelisiniz. Evlilik için size uzattığım elimi kabul mü ediyorsunuz yok ret mi?”

“Bunun annemin onayı olmadan benim karar verebileceğim bir mesele olduğunu mu düşünüyorsunuz? Ben sizin metresiniz olmayı değil, karınız olmayı istiyorum. Hala onlara bağlı olduğum için ailemin yasal izni olmadan sizin yasal olarak karınız olabilir miyim?”

“Fakat matmazel, sanırım unutuyorsunuz, avucumun içindesiniz. Köleler koşul öne sürebilecek konumda değildirler.”

“Eğer durum böyleyse lordum, sizinle evlenemem. Kalbimin seçtiği adamın kölesi olmaya niyetli değilim.”

“Seni onurlu yaratık! Bir gün seni evcilleştirmekte başarılı olabilecek miyim acaba?”

“Hem bir kölenin üzerinde kazanacağız zaferi hangi iyi duygularla bağdaştırabiliyorsunuz? Şiddet aracılığıyla kazanılan bir şey nasıl özgüveninizi yükseltebilir?”

“Durum her zaman güzel duygularla ilgili değildir, böylesi çok yapıldı, kadınların fikrine göre böylesi değerli bir şeydir.”

“Bu tarz duygusuz fikirleri, aşkı hak etmeyen ve yalnızca insanlara hükmetmeye çalışanlara bırakın. Böyle iğrenç vecizeler size yakışmaz lordum.”

“Ya Williams matmazel... Williams arkadaşımı-
za gelince... İnsanoğlunu vuran tüm felaketlerin
yağmur olup o alçak herifin başına yağmasını diliyo-
rum.”

“İnsanların en iyisine böyle demeyin!”

“Kalbinizi benden çaldı, her şeyin suçlusı o.
Biliyorum onu seviyorsunuz.”

“Bu konudaki cevabımı çoktan dile getirdim ve
yine aynı şeyi söyleyeceğim. Williams beni seviyor,
hepsi bu. Ah efendim, planlarınız ondan daha tehli-
keli biri tarafından tehdit edilmediği sürece, düşün-
düğünüzden daha mutsuz olmayacaksınız.”

“Hayır kötü kadın, hayır. Size inanmıyorum.”
(heyecanı artarak) “Gelin matmazel, hazırlanın, dü-
şünüp taşınmanız için size ziyadesiyle zaman ver-
dim. Sizin de tahmin ettiğiniz üzere, sizi buraya beni
ikinci kez tuzağa düşürün diye getirmedi. Durum
şöyle; ya bu akşam karım olursunuz ya da metre-
sim!”

Ve böyle söylerken onu kolundan sertçe kavra-
dı, vahşi adam onu arzularına kurban etmeye niyet-
lendiği mihraba doğru sürükledi.

Henrietta gözyaşlarını tutarken ve tüm gücüyle
Granwel’in saldırısına direnirken “bir kelime lor-
dum, sadece bir tane, size yalvarıyorum. İşlemek

üzere olduğunuz günden ne kazanmayı ümit ediyorsunuz?” diye bağırdı.

“Bana verebileceği tüm zevki.”

“O zaman bu zevke yalnızca bir gün için sahip olacaksınız lordum. Yarın ne sizin köleniz ne de metresiniz olacağım. Yarın sadece hayatını mahvettiğiniz kadının ölü bedenini bulacaksınız. Ah Granwel, benim nasıl bir insan olduğumu ve ne kadar ileri gidebileceğimi bilmiyorsunuz. Şayet benim için en ufak bir hisse sahip olduğunuz doğruysa, duygularınızın geçici tatmini için ölümümü meşrulaştırabileceğinizi düşünüyor musunuz? Zorla almaya niyetlendiğiniz zevkleri ben size verebilirim; neden bunları kalbimden bir hediye olarak kabul etmeyi istemiyorsunuz? Siz adil adamsınız, aşk adamısınız,” dedi ve kafası hafif eğik kollarını işkencecisinin önünde kavuşturmuş devam etti “gözyaşlarıma merhamet edin! Umutsuzluğumun ağlamaları bir kez daha ruhunuza ulaşsın! Duyduğunuza pişman olmayacaksınız. Ah lordum! Bir gün sizin dizlerine kapanacağınızı görme ihtimaliyle gururlanan bir kadın, yalvaran haliyle gözlerinizin önünde. Karınız olmamı istiyorsunuz!? Peki! Öyleymişim gibi davranın ve kaderi sizinkine sıkı sıkıya bağlanmış kadının şerefini iki paralık etmeyin. Henrietta’yı annesine geri gönderin,

size yalvarıyor, bu cömertliğinizi en ateşli, en hassas duygularla size ödeyecektir.”

Ne var ki Granwel artık ona bakmıyordu ve ateşle tutuşmuş... Bedensel arzularla işkence edilmiş... İntikam için yanan... Bir halde odanın içinde uzun adımlarla yürüyordu...Kendisine rağmen yine de acıma hissi ve yumuşak sesiyle doğan aşkı, kalbinin içine karışan gururlu duruşu ve özgürce akan gözyaşları onu bastırmıştı. Bazı anlarda ona zorla sahip olmaya hazırken, diğerlerinde de onu affetmek istiyordu. Ve bu iki dürtüden hangisine teslim olacağını söylemenin bir yolu yoktu, Henrietta tereddütlerini hissettiğinde konuştu:

“Gelin lordum gelin ve sizi aldatma niyetim varsa şayet kendiniz görün. Beni anneme kendiniz götürün, gelin benimle ve ondan evlilik için müsaade isteyin, sizin arzularınıza hizmet etmeye istekli olup olmadığımı göreceksiniz.”

Lord “Ne anlaşılmaz bir kadınsınız siz! Pekala, tamam! Seni ikinci kez annene teslim edeceğim. Fakat tekrar beni kandırmaya karar verecek kadar kötü iseniz, sonrasında sizi intikamımın gazabından kurtarmaya gücü yetecek insan yoktur. Aklınızdan çıkarmayın; korkunç olacaktır. Size yakın olan ve

katletmediğim bir kişi, bir kişi bile kalmayacak ve ölülerini ayaklarınızın dibine bırakacağım.”

“Tüm koşullarınıza boyun eğeceğim efendim. Haydi şimdi gidelim. Annem için hissettiğim endişeyi daha fazla uzatmayalım. Mutluluğumun tamamlanması için istediğim şey; annemin rızası ve onun tehlikede olmadığından emin olmaktır, ardından arzularınız hemen yerine getirilecektir.”

Lord atları çağırttı.

Henrietta’ya “sizinle gelmeyeceğim. Benim adıma arkadaşlarınızla görüşmek için uygun bir zaman değil- görüyorsunuz size ne kadar güveniyorum? Ancak yarın siz ve anneniz için tam öğle saatinde bir araba göndereceğim. Evime geleceksiniz, ailem tarafından ağırLANacaksınız, avukatlar da hazırda bekleyecekler ve gün bitmeden kocanız olacağım. Yine de şayet sizde ya da akrabalarınızda vazgeçmenin en küçük belirtisini sezersem, unutmayın matmazel, tüm Londra’da benden daha büyük bir can düşmanınız olmayacaktır. Şimdi gidin. Arabanız bekliyor. Sizi yolcu etmeyeceğim bile. İçinde beni hem günaha hem fazilete sevk eden tüm noktaları her şeyiyle gördüğüm, kalbimde fevkalade yıkıma sebep olan gözlerinizden kurtulmayı iple çekiyorum.”

Henrietta evine vardığında, ahaliyi bir hengame içerisinde buldu. Leydi Stralson başından ve kolumdan yaralar almıştı. Kuzeni Leydi Wateley yaşadığı rezil korkudan dolayı yataklara düşmüştü. İki seyis, araçlar durdurulurken neredeyse ezilmişlerdi. Yine de Granwel söylediği gibi sözüne sadık kalmıştı. Olay biter bitmez, arabalarına saldırıyı düzenleyen adam onların sadık savunucusu oluveriyordu. Atları toplamışlar, kadınlara arabaya binmeleri için yardım etmişler ve onlara Londra'nın girişine kadar eşlik etmişlerdi.

Leydi Stralson aldığı ani yaralardan daha çok kızını kaybetmesine acılı gözyaşları dökmüştü. Teselli olmuyordu ve Henrietta dönüp de annesinin kollarına kendisini attığında onun kurtarılması için çok ciddi adımlar atılmak üzereydi. Birkaç sözcük durumu aydınlığa kavuşturdu fakat Leydi Wateley şu son zorbalığın failinin o aşağılık Granwel'in olduğundan şüphe etmediğinden yeni bir şey söylemedi. Leydi Stralson neler olduğunu çözdü ve açıklamaların yalnızca genel endişeyi derinleştirmeye neden olacağını biliyordu. Bir kere lord ona resmi olarak evlenme teklifi etmişti, artık geri dönüşü yoktu. Henrietta sonraki gün karısı olmak zorundaydı. Eğer

onun teklifini kabul etmezlerse, korkunç bir düşmanı karşılarında bulacaklardı!

Bu dehşet verici açmazla yüzleşince, Leydi Stralson hemen Hereford'a dönmeyi önerdi. Fakat bu kararlı bir adım olmasına rağmen eğer sözlerini tutmazlarsa onları dünyanın sonuna kadar takip edeceğine yemin eden hışımlı adamdan, talihsiz anneyi ve kızını kurtarmaya yetecek miydi? Şikayette bulunmak ve güçlü koruyuculara başvurmak daha iyi değil miydi? Fakat bu planı hayata geçirmek intikamı, korku ve endişe salan ve tutkuları dehşete düşüren adamın ateşini yalnızca körüklemek olurdu. Leydi Wateley evliliği destekleme niyetindeydi. Henrietta'nın kendisi için daha iyisini yapabileceğini sanmak güçtü. En yüksek mevkilerden lordluk, muazzam bir servetle ve kesinlikle üzerinde kazandığı nüfuz Henrietta'yı geri kalan hayatında onu parmağında oynatabileceğine ikna edecek miydi?

Ama Bayan Stralson'un yüreği bu fikirlere katılmasına müsaade etmiyordu. Çektiği onca şeyden sonra Williams onun için daha da kıymetlendi ve yalnızca acımasızca peşlerinde olan canavardan daha çok nefret etmesine hizmet etti. Leydi Wateley'nin önerisini kabul etmektense ölmeyi tercih edeceğini söyledi ve ikiyüzlü davranmak zorunda bıra-

kıldığı, onu bu korkunç duruma düşüren Lord Granwel, gözünde daha da iğrenleşti. İlk önce onu nazikçe karşılayıp, umutlanmasına izin vererek aşkı- nın alevlerini körüklemek; oysaki gerçekte işleri s- resizce erteleyerek ateşini söndürmek, sonra da bu yukarıdakiler olurken Londra’daki parça parça işler tamamlanıp, Williams ve Henrietta’nın gizli gizli evlenmesini ayarlamak ve ardından Granwel’in hiç- bir şeyden şüphe etmediği güzel bir günde Here- ford’a dönmek gibi oyalama taktiklerini de içeren plan üzerinde anlaşmaya vardılar. Eğer bu tehlikeli adam, kocası olan bir kadını takip etmeye devam ederse de durum Leydi Stralson ve kızının yasal ted- birlere başvurmasına olanak verecek raddede ciddi- yet kazanmış olacaktı. Fakat bu plan gerçekten işe yarayacak mıydı? Halihazırda iki kez kandırılmış Granwel gibi kolay ateşlenen bir adamın yapılan her şeyin onu üçüncü kez kandırmak için yapıyor ola- bileceğine inanmak için sebepleri yok muydu? Ve şayet durum buysa, yapabileceklerinden korkmak için neyi bekliyorlardı? Lakin bu düşünceler Hen- rietta’nın ailesinin aklına yatmadı. Kararlaştırdıkları gibi devam etmekte hemfikirdiler ve sonraki gün annesinin sağlığının, ona verdiği sözü onurlandırma- yı engelleyecek durumda olduğunu söylemek üzere

işkencecisine yazdı. Lorduna ısrarla öfkelenmemesi için yalvardı tersine annesinin hastalığından oluşan sıkıntıyı azaltmak ve sözünü tutamadığı için duyduğu üzüntüyü teselli etmek için uğramasını söyledi.

Granwel'in ilk tepkisi sinirlenmek oldu.

“Yine oyuna getirildim. Bu ikiyüzlü, yaratığın oyununa üçüncü kez gelişim. Ve elimin altındaydı. Onu, benim arzularımı tatmin etmesi için zorlayabildim...Fakat ben onun kazanmasına izin verdim. Namussuz kadın! Bir kez daha kaçtı elimden. Ama benden ne istediğini bir görelim. Annesinin sağlığının gerçek bir bahane olup olmadığını keşfedelim,” diye öfkeyle söylendi.

Granwel, Leydi Wateley'lerin evine vardı ve kolayca tahmin edileceği gibi bir önceki gün yaşanan olayın başkahramanı olmasına rağmen asla bir saniyelik bir samimiyet dahi göstermedi, adeta olanlara dair konuşulanları gözlemliyor, dinliyor gibiydi. Leydi Stralson için üzülmesi lordu, kendisi ve çevresindekilerin halini hatırları sormak için uğramaya sevk etmişti. Bu başlangıç nasıl görünüyorduysa öyle anlaşıldı ve aynı tavır devam etti. Birkaç dakika sonra Granwel Henrietta'yı kenara çekti ve annesinin küçük rahatsızlığının kocası olabilmesi için yürüyecekleri mutluluk yolunda önlerine uzun süreli en-

geller çıkarıp çıkarmayacağını sordu ve istese de istemese de bu gecikme yüzünden teklifini riske atmayacaktı. Henrietta onu sakinleştirdi ve sabırlı olması için ona yalvardı. Annesi ve teyzesi her ne kadar tam tersi gibi davransalar da bir gün önce çektikleri her şeyin yegane sebebi olmasına rağmen yine de ikna olduklarını söyledi ve tüm bunların ışığında böyle bir konuşmanın yapılmasının kesinlikle zamanı değildi.

“Birbirimizi görebilmemize müsaade ediliyor olması sence de çok iyi değil mi? Hırçınlık ve kasvet doldurduğun bu evde senin için kalıcı ve hoş bir ağırlama ayarlamama rağmen beni hala seni aldatmakla suçlayabilir misin?” dedi.

Fakat tüm istekleri karşılanmayan bir kişinin onun için asla herhangi bir şey yapmayacağına inanan Granwel, Bayan Stralson’a bir yirmi dört saat daha vermeye hazır olduğunu belirten kekeme bir cevap verdi. En sonunda tam olarak nerede durduğunu bilmek istiyordu. Bir süre sonra ziyaretini bitirdi. Bu kısa perde arası tüm bunların arasında gözden kaybettiğimiz Williams’a dönmemize olanak sağlayacak.

Gave ve Granwel’in doğuştan gelen suça yeteneklerinin, zavallı genç adamın işlerini geldiği du-

rumdan daha kötüsüne getirmesi artık güçtü. Birkaç gün içinde mahkeme kararını verecekti ve tüm Londra'yı arkasına alan Bay Clark şimdiden kendisini, Williams'ın sevgili Henrietta'ya evlilik akdinin yanında sunmayı planladığı servetin yegane varisi – ki sebepsiz yere değil- olarak görüyordu. Granwel mahkeme kararının planlarının yararına olacağından emin olmak için azimle her yolu denemişti. Küçük bir mesele olarak başlayan hilenin bu kısmında, artık umutlarının hepsini bütün planın başarılı olmasına yüklemişti: Williams tamamıyla mahvolsa da Henrietta onunla evlenmeyi isteyecek miydi? Onun zarif hislerinin böyle hissetmesine neden olduğunu varsayalım, annesi buna razı gelecek mi? Her şeye rağmen Granwel son görüşmelerinde Henrietta'nın, sevdiği kadının aşk ve güven sözlerinden daha çok tedbir ve ikna yeteneğinin izlerini hissetmekte güçlük çekmemişti. Dahası casusları onu bilgilendirmeye devam ediyordu ve bu iki genç insanın birbirlerini görmeye devam ettiklerine dair şüphesi kalmamıştı. En son çare Williams'ı mahvetme fikrini kullanarak Henrietta'yı bir kez daha pençelerine geçirmeye ve sadece her iki Stralson'u mağlup etmekle kalmayıp Williams'ın yıkımını da hızlandırmaya karar verdi.

Bu esnada onu tekrar elinden kaçırmayacağına yemin etti.

Kaptan O'Donel'a gelince, Williams'tan alabileceği her şeyi aldı, kabaca onu terk etti ve Granwel'in evine gitti, tanınmamak için çok nadir dışarı çıkıyordu. Lorduna göre birkaç günden fazla sürmeyecek olan elindeki işi bitene kadar önlem olarak evde kalması gerekiyordu.

Bu arada, Williams'ın son dört ginesi kalmıştı ve ödemek zorunda olduğu davanın masraflarını karşılayacak parası dahi yoktu, nazık Leydi Stralson ve tapılası kızına gidip önlerinde diz çökerek yaptığı her şeyi dürüstçe itiraf etmeye karar verdi. Başının üzerinde asılı duran fırtına bulutlarının aniden son cıvatalarının da zincirleri serbest kaldığı esnada onları görmeye gidiyordu. Mahkeme kararı açıklandı ve mal varlığı davalık olan halaya Bay Clark'ın Williams'tan iki derece daha yakın olduğu kararı verildi. Zavallı Williams aniden, şimdiye kadar keyfini sürdüğü küçük servetinden de bir gün halasından miras kalacağını umduğu daha büyük servetten de mahrum kalmıştı. Birçok aksilikle ezilmişken, durumun vahametiyle yüzleşemediğinde hayatını sonlandırmaya hazırды. Ama hayatını yaşamaya değer kılan yegane insanı son kez görmeden bu eylemi gerçek-

leştirmek ona imkansız göründü. Leydi Wateley'lere doğru hızlandı. Lord Granwel'in orada olabileceğini de ve nedenini de biliyordu. Bu durumu her ne kadar rahatsız edici bulsa da onaylamadığını ifade etme cesaretini gösteremezdi. şu an kendini bulduğu istikrarsız konumda isteklerini dayatmanın yeri miydi? Kararlaştırılan plana göre, her ne önlem alınması gerekiyorsa alınmasına karar verilmişti ki buna Williams'ın eve her zaman gizli gizli gelmesi de dahildi. Hepsinin, Granwel'in boy göstermeyeceğine emin oldukları bir saat seçilmişti ve vardığında eve haliyle karanlıktı. şimdilik kaybettiğı dava ile ilgili hiç kimse bir şey duymamıştı. Onlara söyledi ve aynı zamanda kumar masasında yolunu kaybettiğı korkunç haberini de ekledi.

Sevdiğı kadının ayaklarına kapanırken “ah değerli Henrietta, buraya veda etmeye, seni verdiğın sözlerden muaf bırakmaya ve hayatımla bağııı ko-parmaya geldim. Rakibimle akıllıca görüş Henrietta ve onun evlilik teklifini reddetme. Yaptığım hatalar ve başııma gelen terslikler artık sizin olmama olanak vermiyor. En yakın arkadaşın olarak sana yalvarıyorum Henrietta, rakibimin karısı ol. Artık sizin merhametinize layık olmayan bu zavallı bıçarenin anısını sonsuza kadar silin,” diye ağladı.

Henrietta onu yerden kaldırıp yanına oturturken “Williams seni sevmekten bir anlığına bile vazgeçemedim. Duygularımın kaderin oyunlarına bağı olduğuna nasıl inanabilirsiniz? Divanelikleriniz ve kötü talihiniz yüzünden sizi sevmekten vazgeçseydim nasıl adaletsiz bir varlık olurum? İnanın bize Williams, ne annem ne de ben sizi asla bırakmayacağız. Olanları anneme anlatma meselesini ben üstleniyorum. Ona, bu durumu kendin söyleme sıkıntısından seni kurtarmak istiyorum. Lakin bir daha tedbirsiz iş yapmayacağınıza yemin edin Williams ve aşkımdan emin olduğunuz sürece hayatınızı sonlandırmayı düşünecek kadar korkunç hiçbir şey olamayacağını söyleyin!” dedi.

“Sevgili Henrietta! Evet, şimdi önünüzde diz çöküp size yemin ediyorum. Benim için sizin aşkınızdan daha kutsal ne olabilir? Hala kalbinize sahipsem hangi şanssızlıktan korkabilirim? Tamam, yaşayacağım çünkü beni seviyorsunuz ama sizinle evlenmemi istemeyin, artık size layık olmayan bu perişan biçareyle kaderinizi birleştirmeye razı olmayın, lordun karısı olun! Yaparsanız, bu olayı kedersiz karşılayamayacak olmama rağmen en azından kiskanmadan katlanabilirim ve böylesine güçlü bir adamın size sunabileceği muhteşem hayat ve arzula-

dığım fakat sahip olamayacağım saadet—dünyada eğer beni teselli edecek bir şey varsa- beni teselli edecektir.”

Merhametli Henrietta kısa kestiği ve hoşuna gitmeyen sözleri duyduğunda, gözyaşlarını tutamamıştı:

Williams’ın ellerini avucunun içine alırken “bu korkunç derecede adaletsiz! Ben sen yoksan mutlu olabilir miyim? Ve başka bir adamın kollarında olduğumu bilirken sen mutlu olabilecek misin? Hayır, sevgilim seni asla terk etmeyeceğim. Şimdi sana geri ödemem gereken fazladan bir borcum var. Bu ana kadar size yalnızca aşkla bağlıydım şimdi vazife bağıyla da bağlıyım. Sizi avutmak benim vazifemdir Williams. Henrietta’nız tarafından değilse, kim tarafından yatıştırılmayı tercih edersiniz? Gözyaşınızı kurutan benim ellerim olmamalı mı? Öyle ise, beni bunu yapma mutluluğundan neden mahrum bırakıyorsunuz? Benimle evlenmeye karar verirken, miras alacağınız servetle mi evlenecektiniz? Bana hiçbir şey borçlu değilsin sevgilim. Lakin şimdi sizinle aşkın zincirleri ve minnettarlığın bağlarıyla birleşeceğiz,” diye ağladı.

Williams gözyaşlarıyla Henrietta’nın avuçlarını nemlendirdi ve içini yakan duygular öylesine bas-

kındı ki onu ifade etmek için yeterli sözcükler bulmasını engelliyordu. Leydi Stralson onları tüketen aşkın ilahi kıvılcımlarıyla ateşlenmiş iki âşık ruh birbirlerinin kollarında kaybolurken içeri girdi ve her zaman benimsediği düşünme biçimini değiştirmeyecek annesinden özel bir istekte bulunduktan sonra meseleyi kapattı.

Kusursuz Leydi Stralson meseleyi öğrendiğinde kollarını Williams'ın boynuna doladı:

“Biz seni zenginken sevdik ve şimdikinden daha fakir olsan da seni seveceğiz. İki arkadaşını asla unutma onlara daima güven içinde bakın. Tedbirsizce davrandınız. Gençsiniz. Bir bağılılığınız yok ve sevdiğinizle evlendiğinizde, böyle bir akılsızlığı geride bırakacaksınız,” dedi.

Sevgisini ifade etmek için Williams'ın söylediği dokunaklı sözcükleri bildirmeyeceğiz. Duygusuz ruhları olanların hislerini açıklayacak kadar sözler yokken, onunki gibi yüreğe sahip okuyucular hislerinin ne olduklarını anlayacaklardır ve dillendirilmelelerine gerek yoktur.

Leydi Stralson “fakat Henrietta, korkarım ki yine tüm bunların arkasında bizi takip eden korkunç adamın parmağı var gibi seziyorum. Böylesi kısa bir zamanda bizim iyi arkadaşımız Williams'ı mahvet-

mekte başarılı olan şu İskoç Kaptan ve sevgili arkadaşımızın hiç tanımadığımız akrabası şu Bay Clark... Hepsi o ahlaksız tarafından kurulmuş komplolar gibi görünüyor. Ah, Londra'ya hiç gelmemiş olmayı nasıl da isterdim! Burası tehlikeli bir şehir Henrietta, gitmeli ve asla geri dönmemeliyiz,” dedi.

Henrietta ve Williams bu öneriyi sade bir memnuniyetle kabul ettiğine inanmak zor değildi. Bu nedenle her şeyi bir tarihe göre ayarladılar ve sonraki gün gitmeye karar verdiler fakat bu öylesine bir gizlilik içinde planlandı ki Leydi Wateley'nin hizmetkarları bile niyetleri ile ilgili hiçbir şey bilemeyecekti. Planlar herkes tarafından kabul edildiğinde Williams evden çıkmak üzereydi ki Henrietta onu durdurdu.

Ona bir kese dolusu altını uzatırken “unuttun mu sevgili Williams, bana söylediğiniz kötü olan mali durumunuzu tamir edebilecek olan bir ben değil miyim?” dedi.

“Ah matmazel, çok cömertsiniz.”

Leydi Stralson “Williams, Henrietta bana ne kadar ihmalkar olduğumu hatırlattı. Alın kesesini. Alın onu. Bugün, Henrietta'nın vermenin mutluluğunu yaşamasına müsaade ediyorum yalnız asla bir

kez daha beni ondan mahrum bırakmayacağınıza söz vermeniz şartıyla,” dedi.

“Eğer dünya üzerinde bir gün mutluluğu tadacaksam, öyleyse bu bulduğum en saygıdeğer aileyle olacağı kesindir. Yanlış yaptım. Korkunç bir yenilgi aldım. Ama gencim. Ordu bana kendimi telafi etmem için bir yol sunacak. Çocuklarımın, tüm bunlar hakkında asla hiçbir şey öğrenmemesini sağlamak için çabalayacağım; aşkımızın değerli meyveleri hayatımın yegane endişesi olacaklar ve benim talihsizliğimin etkilerini hiç bir şekilde hissetmemeleri için kaderle savaşacağım!”

Sonraki gün Granwel sevdiği kadını ziyaret etti. Genellikle olduğu gibi yine aynı kendini tutma haliyle karşılandı. Fakat Henrietta ve annesinin davranışlarındaki en ufak değişimi sezecek kadar zeki-ydi ve Williams’ın dirilen servetindeki onların rolünü küçümsemeyecek kadar açıkgozlüydü, soruşturdu. Planlanan gidişlerinin ve Williams’ın son gelişlerinin gizli tutulmasına rağmen bir şeylerin kokusunun dışarıya sızmaması imkansızdı. Granwel’in casusları tarafından bilgilendirilip her şeyi öğrenmesi uzun sürmeyecekti.

En son raporlar ona getirildiğinde Gave’e “Pekala, böylelikle kancık tayfa tarafından bir kez daha

oyuna getirildim. Henrietta beni evde ağırladığı zaman dahi, tek düşündüğü rakibimi ödüllendirmektir. Hilekar, yalancı cins, sonradan seni hakir görmekle ve acı çektirmekle ne kadar haklıymışız. Sana karşı yöneltilen ayıpların, hatalarının birçoğuyla doğrulanmadığı bir gün geçip gidecek miydi? Ah Gave! Nankör cadaloz ne tür bir düşmanı kızdırdığını bilmiyor! İntikamımın tüm hemcinslerimin intikamı olmasını istiyorum, türünün yaptığı tüm kabahatler ve yaptığı yanlışlar için ona kan ağlatacağım. Şimdi Gave, Williams’la olan ilişkilerinden el yazısının bir örneğini edindin mi?”

“Bir tane var burada.”

“İyi, bana ver onu. Bu kağıdı Johnson’a götür: o namussuz tüm el yazılarının sahtesini yapmada çok beceriklidir. Ondan Williams’ın el yazısının sahtesini yapmasını ve şimdi sana söyleyeceklerimi notta kullanmasını istiyorum.”

Gave notu yazdı ve örneğini onu kopyalayacak Johnson’a ulaştırdı. Gitmelerinden bir önceki akşam yedi civarında, bir adam Henrietta’nın eline Williams’tan olduğuna yemin ettiği aşağıdaki notu tutuşturdu ve Williams’ın sabırsızlıkla onun cevabını beklediğini söyledi:

Şu an elimde olan paranın çok daha üzerinde olan borcum yüzünden tutuklanmak üzereyim. Güçlü düşmanlarımızın iş başında olduğuna şüphe yok. Seni son kez kucaklamak için en fazla bir dakikam olabilir. Fakat mutluluğunuzdan haberdar olmayı ve öğütlerinizi almayı umut ediyorum. Kensington Bahçeleri'nin köşesine gelin ve bu küçük avuntuyu ona çok görürseniz, kahrından ölmeye hazır bahtsız Williams'ınıza bir anlık teselli getirin.

Henrietta'nın okuduğu bu not ona büyük sıkıntı verdi. Bu son tedbirsizliğin artık annesinin iyi niyetini tüketmesinden korktuğu için ondan bu felaketi saklamaya karar verdi, üzerine alabileceği kadar çok para aldı ve Williams'ın yardımına koştu. Bir anlık böylesi geç bir saatte dışarı çıkmaktan kaynaklanacak tehlikelere kafa yordu. Fakat lordlardan korkacak ne vardı ki? Onun, annesi ve Leydi Wateley tarafından işletilen planın hepten içine düştüğüne inanmıştı. Bu iki kadın ziyaretlerinde onu ağırlamayı bırakmadılar ve Granwel daha önce hiç bu kadar durgun görülmemişti. Öyleyse burada korkacak ne vardı? Lord hala Williams'a karşı harekete geçebilirdi ve belki de bu yeni felaketin de mimarı oydu. Ancak hala fazlasıyla korkan bir rakibe darbe yapma isteği, onun sevdiğinden emin olduğu kadını alıkoy-

mak üzere yeni bir hamle yapması için bir neden değildi.

Ah zayıf, bahtsız Henrietta, böylece işliyor sersem düşüncelerin! Aşk onları kulağıma fısıldadı ve onları akladı. Yeryüzü ayaklarının altında ikiye ayrıldığından beri, aşıkların gözlerinin asla böyle sıkı sıkıya her şeye kapanmış olmamasını derinlemesine düşünmek için duraklamadın. Bayan Stralson bir araba çağırttı ve kararlaştırılan yere götürüldü. Araba durdu, kapı açıldı...

Granwel arabadan çıkması için elini uzatırken “Matmazel, eminim burada beni görmeyi ummuyordunuz. Sanıyorum ki, hayatınızın en kötü anının istisnasız gerçekleşiyor olduğunu söylemek üzeresiniz,” dedi.

Henrietta bir çığlık attı ve sonrasında serbest kalıp kaçmaya yeltendi.

Granwel etrafının sarıldığını anlatan bir işaretle ve silahının namlusunu kalbine dayayarak “O kadar çabuk değil benim tatlı meleğim. Kaçmak için hiçbir umudunuz yok matmazel, hem de hiç. Sizin oyunlarınıza gelmekten bıktım. İntikamım alınmalı. Ağzınızı kapalı tutun aksi takdirde hayatınızdan sorumlu olmayacağım,” dedi.

Bayan Henrietta baygın halde posta arabasına taşındı. Lord da arkasından arabaya bindi ve bir kere bile durmadan İngiltere'nin kuzeyine İskoç sınırlarındaki Granwel'in sahip olduğu çok büyük tenha kalenin olduğu yere doğru iyice hızlandılar.

Gave lordun şehirdeki evinde kalmıştı, lordundan gözlerini açık tutup Londra'daki son haberlerin tüm raporlarını ona özel kuryelerle gönderilmesi emrini almıştı.

Leydi Stralson, evden çıktıktan iki saat sonra Henrietta'nın da evden çıktığını fark etti. Kızına güveni sonsuzdu ve yersiz endişelere kapılmamıştı. Fakat saat onu vurduğunda, tüyleri ürperdi ve yeni bir tuzağa yakalanmış olabileceği şüphesi aklına düştü. İlk önce Williams'ı görmeye gitti. Tır tır titrerken Henrietta'yı görüp görmediğini sordu. Genç adamın yanıtlarını duyduğunda daha çok telaşa kapılmıştı. Williams'a onu beklemesini söyledi ve arabacılarına onu Granwel'in evine götürmelerini emretti. Leydiye lordun hasta olduğu söylendi. Lordun onun ismini duyduğunda eve girmesine izin vereceğine emin hissettiği için geldiğinin haber verilmesi konusunda çok ısrar etti. Ancak yine aynı cevap geldi. Şüpheleri daha da güçlendi. Williams'ın yanına geri döndü ve her ikisi de korkunç bir önseziyle dolup taşı. İlk önce

Granwel’le münasebeti olduğunu bildikleri başbakanı bulmak için yola koyuldular. Kötü vaziyetlerini açıkladılar ve onların başına gelen her şeyin tek nedeni olan adamın, hayatlarını zalimce altüst etmeye devam eden adamın, sözün kisası birinin kızı birinin müstakbel gelini olacak kadını kaçıran adamın Granwel’den başkası olmadığını söylediler.

Başbakan hayretle “Granwel?” diye sordu “Fakat onun arkadaşım, akrabam olduğunun farkında mısınız? Her ne kadar bir akılsızlık yapabileceğinden şüphelensem de onun böyle korkunçluklar işleyecek kadar alçalacağını düşünmüyorum.”

Henrietta’nın kendinden geçmiş annesi “Yaptı, o adam yaptı lordum. Meseleye iyi bakın ve sizi kandırmaya çalışıp çalışmadığınızı görün,” dedi.

Granwel’in evine hemen adamlar gönderildi. Gave başbakanın adamlarını atlatmaya cesaret edemedi, lordun konaklarından birine gitmek üzere yola çıktığını onlara söyledi. Henrietta’nın annesinin yaptığı şikayetle ve kendi şüphelerine eklenen bu cevapla sonunda başbakanın gözleri açıldı.

Leydi Stralson’a “Genç arkadaşınızla eve gidin ve sakin olun. Ben bu meseleyi soruşturacağım. Aile itibarınızı size geri kazandırmak ve kaybettiğinizi

size geri vermek için elimden gelen her şeyi yapacağımı kesinlikle güvenin,” dedi.

Fakat tüm bu tedbirler zaman alıyordu. Başbakan, Granwel’in kraliyetteki görevi yüzünden onu kraliyete karşı mesul tutacağından öncelikle kralın fikrini almadan yasal önlemleri başlatmaya isteksizdi. Bu gecikme Cave’in arkadaşının kalesine kurye gönderebilmesine olanak verdi ve sonuç olarak henüz söylemediğimiz olayların planlarını geciktirmeden işleme koymalarını gerektirdi.

Granwel konağına vardığında, Henrietta’yı bir süre dinlenmeye ikna edecek kadar sakinleştirmeyi başardı. Ancak onu kaçmanın imkansız olduğu bir odaya koyma tedbirini de almıştı. Her ne kadar Bayan Stralson bu amansız kötü durumda uyumaya meyilli olmasa da huzur içinde birkaç saati olması onu avuttu ve Cave’in gönderdiği kurye vardığında uyanık olduğu anlaşılmaması diye çıt çıkarmadı. O anda lord başarılı olmayı istiyorsa, hızlı davranması gerektiğini öğrenmiş oldu. Sonunda başarıya ulaşabileceği her yolu denemeye hazırды. Her ne kadar tüm bunların suç olduğu kanıtlanacak olsa da hem kurbanıyla aynı yolda olmayı hem de intikamını almasını sağlayacak hiçbir şeyden geri durmamaya kararlıydı. Kendi kendine “olacak en kötü şey, onun-

la evlenip onun kocası olmadan bir daha Londra'da görünmemektir,” dedi. Fakat durum ortadaydı, Gave'in kuryesinin söylediklerinden anladıkları kadarıyla, başının üzerinde toplanan fırtına bulutlarını dağıtmadan hiçbir şey yapmaya zamanı yoktu. Bu amaçla iki şey yapması gerektiğini fark etti: Leydi Stralson'u yumuşatmak ve Williams'ı etkisiz hale getirmek. Pis bir dalavere, bir tane de tiksinc suç ikisini bir darbede halledecekti. Dürtülerini memnun etme peşinde koştuğu zaman bedelini asla hesaba katmayan Granwel, kurduğu alçak planıyla beraber her düşüncesini onların uygulamasına yöneltti.

Kuryeye beklemesini emretti, Henrietta'yı görmeye gitti ve daha önceki olaylardaki gibi aşağılayıcı teklifler yapmaya başladı. Henrietta yeteneğiyle bunları rahatlıkla savuşturdu. Granwel'in istediği tam da buydu. Amacı onun ikna etme yetilerini etkin bir şekilde kullanmasını sağlamaktı böylece bir kez daha aldanmış gibi görünecekti ve ondan sonra şimdiye kadar Granwel'i düşürmeye alıştığı aynı tuzaklara kendisi yakalanacaktı. Bayan Stralson'un lordun onun için çizdiği planlarını altüst etmek adına çabalarında kullanmadığı beceri yoktu: gözyaşları, yalvarış, aşk tümünü onu allak bullak etmek için seferber etti ve Granwel uzun mücadelesinden sonra

Henrietta'nın önünde sinsice dizlerinin üzerine düştü.

Ellerini vicdan azabının sahte gözyaşlarıyla nemlendirirken “Merhametsiz kız, sizin gücünüz benim için çok büyük, nezdinizde her şeyi elde ettiniz ve şimdi, sonsuza kadar size teslim oluyorum. Bitti matmazel. Bundan böyle beni işkence edeniniz değil arkadaşınız olarak görün. Kalbim, muhtemelen sizin düşündüğünüzden daha asildir, sizin gibi ben de erdem ve cesaret davranışlarını fazlasıyla yapabileceğimi size kanıtlayacağım. Aslında sizden talebimi biliyorsunuz, aşkın adınadır tüm istediklerim ve tüm kaçınabileceğim şiddettir. Evet Henrietta şimdi tüm arzularımdan feragat ediyorum! Evet, sizi bana saygı duymanız için zorladım, hatta bazı günler belki pişman oldum. Bilmelisiniz ki asla oyununuza gelmedim, Williams'ı sevdiğiniz için, ben de sizin yaptığınız gibi aldanmış göründüm. Matmazel, benim hayır duamla ona sahip olabilirsiniz. Bu çekmenize sebep olduğum tüm acılardan affınızı kazanmaya yetecek mi? Size Williams'ı vermekle ve son zamanlarda mali durumunda yaşadığı terslikleri kendi servetimden karşılamakla kalbinizde küçük bir yer bulabilecek miyim sevgili Henrietta ve ondan sonra

hala sizin en zalim hasmınız olduğumu söyleyebilecek misiniz?” dedi.

Genç kadın yalnızca umutlarının pohpohlandığı bir hileye düşmek üzere olduğundan habersiz fazlasıyla mutlu “Ah dünyadaki en cömert hayırsever adam! Hangi ilah sizdeki bu kararlara vesile oldu? Ve zavallı Henrietta’nın kaderini böylesine süratle değiştirmekten niye bu denli memnunsunuz? Bana kalbimde nasıl bir yer kazanacağımızı sordunuz. Talihsiz Williams’a ait olmayan, minnettar bir kalbin tüm hisleri sonsuza dek sizin olacaktır. Arkadaşınız olacağım Granwel, kardeşiniz, sırdaşınız. Sizi memnun etmekten başka gailem olmayacağı için sizden yalnızca bir iyilik daha isteyeceğim, bu istek hayatımın geri kalanını yakınlarınızda geçirmek ve her saniyeyi minnettarlığımı göstermek için kullanmaktır. Ah, düşünün lordum, zorla almaya niyetlendiklerinize özgür bir kalbin hisleri tercih edilebilir değil mi? En iyi arkadaşınız olacak bir kadından yalnızca bir köle meydana getirecektiniz,” diye konuştu.

Granwel “Evet, matmazel siz o sadık arkadaş olacaksınız. Hala sizinle aramızda onarılması gereken çok köprü var, duygularımı feda etmiş olsam dahi henüz tamamen eski haline döndüğünü dü-

şünmeye cesaret edemiyorum. Fakat zamana ve iyi davranışlarıma güveniyorum,” diye kekeleydi.

“Lordum aklından neler geçirebiliyor? Beni ne kadar kötü biliyorsunuz! Bana saldırıldığı anda, kendimi savundum, bu yüzden pişmanlık kalbimi eritiyor ve benim affımı almak için bir adım atan bir kimsenin bana verdiği zararları bundan böyle unuttuyorum.”

“Pekala matmazel, her iki tarafta da her şey unutulsun ve çok istediğiniz düğününüzü burada yapma memnuniyetini bana verin.”

Henrietta bastıramadığı meraklı bir girişle “Burada mı? Ama lordum ben Londra’ya döneceğimizi sanmıştım,” dedi.

“Hayır, hayır sevgili genç bayan, sizin teslim olduğum rakibimin karısı olmadan başkente dönmeye izin veremem, bunu bir onur meselesi olarak görüyorum. Evet sizi bu şekilde göstererek tüm İngiltere’ye kendime olan sevgili zaferimin bedelini göstermek istiyorum. Plana karşı çıkmayın, onda hem zaferimi hem sakinliğimi bulacağım. Annenize yazalım ve korkularını dindirmesini söyleyelim. Williams’ı hemen bu evliliği gerçekleştirmek üzere buraya gelmesi için davet edelim ve ondan sonra ertesi gün şehre dönersiniz.”

“Peki lordum annem bilgilendirilecek mi?”

“Rızasını isteyeceğiz. Reddetmesinin imkanı yok ve bizzat gidip ona teşekkür edecek olan Leydi Williams olacak.”

“Pekala lordum, kendimi sizin ellerinize teslim ediyorum. Benim mutluluğumu inşa etmek için fazlasıyla kibar olan sizin işlerinize burnumu sokmak istemiyorum. Neyi uygun görürseniz onu yapın lordum, hepsi kabulümdür. Tümünü size borçlu olduğum hislerle dolup taşıyorum, onları hissetmeye ve sözcüklerle ifade etmeye o kadar daldım ki onların hazzına karışan diğer her şeyi unuttum.”

“Fakat matmazel yazmalısınız.”

“Williams’a mı?”

“Ve annenize. Söylediğim şeylerin ikna edici olması için siz yazar mısın?”

Gereken malzemeler getirildi ve Bayan Henrietta aşağıdaki iki notu yazdı:

BAYAN HENRIETTA’dan WILLIAMS’a

İkimiz de dünyanın en cömert adamının ayakları dibine düştük. Her ikimizin de ona borçlu olduğum minneti, gel ve göstermeme yardım et. Asla bundan daha asil bir fedakarlık olamazdı, asla bundan daha merhametlice yapılamazdı, asla bundan tam

olamazdı! Williams, Lord Granwel bizi evlilik bağı ile kendisi birleştirmeyi ve kutsal düğümüzü kendi elleriyle bağlamayı istiyor. Çabuk gel. Anneme sarıl, rızasını al ve yakında kızının onun kollarında olma mutluluğunu tadacağını söyle.

BAYAN HENRIETTA'dan ANNESİNE

Korkunç bir gerginlik sürecinden sonra en soylu sükûnet geldi. Williams sana mektubumu gösterecek tüm annelerin en sevileni! Ne Granwel'in niyetlerine ne de kızının mutluluğuna itiraz et, sana yalvarıyorum, bu niyetler lordun kalbi kadar saflar. Hoşça kal. Minnet duyguları ile dolup taşmış kızımı, annelerin en iyisi için onu dolduran hislerini ifade etmekte güçlük çektiği için affet.

Bu iki mektuba, Granwel, en sadakatli arkadaşları olmak isteyen kendisinin, bu iki genci bir araya getirmekten duyacağı mutluluğa inandıracak iki başka mektup daha ekledi. Williams'a Londra'daki avukatına uğramasını ve düğün hediyesi olarak kabul etmesi için yalvardığı on bin gineyi almasını rica etti. Bu mektuplar gerçek bir etki yarattı ve onları görüldüğü gibi anlamamayı imkansız kılan

ziyadesiyle aıksözlölük ve samimiyet hissi verdi. Aynı zamanda lord başbakanı sakinleştirmelerini, ahalinin dedikodularını yatıştırma larını ve yaptığı hataları nasıl bir tavırlar düzelteceğini yakında tüm Londra'nın göreceği haberini yaymalarını talimat veren bir mektup yazdı. Kurye notları alıp dörtlü gitti ve Granwel tüm zamanını fazlasıyla Bayan Henrietta'nın üzerine nezaketen yağdırmaya adanmış, söylediği gibi vicdanına ağır gelen yaptığı tüm yanlışları Henrietta'ya unutturmak için elinden geleni yapıyordu. Fakat Granwel'in karanlık ruhundaki canavar sevinçten havalara uçuyordu çünkü onu uzun zamandır ağlarına dolaştıran kadının üzerinde katakullisi sayesinde zafer kazanmıştı.

Henrietta'yı kaçıran kişinin kuryesi Londra'ya, kral henüz başbakana adaletin çarklarının Granwel'e karşı dönmesi için salık vermiş olduğu anda vardı. Ancak Leydi Stalson aldığı mektuplara hemen kandı ve içtenliklerine gönül rahatlığıyla inandı çünkü Henrietta'nın Granwel'le olan savaşlarını kazanmasına çok alışmıştı, hemen başbakanı görmek için yola çıktı. Lorda karşı yasal takibat başlatmamaları için ona yalvardı, olanların açıklamasını yaptı, kızgınlık geçmişti ve Williams gitmeye hazırlanıyordu.

Leydi Stralson Williams'ı kucaklarken “Lordla, güçlü ve tehlikeli bir adam olduğunu bilerek, zarıfçe muhatap ol,” dedi. “Kızımın onun üzerinde kazandığı zaferin tadını çıkarın ve her ikiniz de sizi seven annenizi rahatlatmak için çabucak geri dönün.”

Williams Granwel'in ona vermeye niyetlendiği olağanüstü hediye almadan yola çıktı. Paranın onun için orada olup olmadığını soruşturma zahmetine bile girmede, büyük gücüyle yaptıklarının, onun aklına şüphe düşürmesi beklenirdi ancak iyi insanlar böyle şüpheler barındırmazlar.

Williams vardı... Yüce Tanrı! Gideceği yere vardı. Kalemim yalpalıyor, bu trajik aşığı bekleyen korkunçlukların ayrıntılarını yazmayı reddediyor. Ah cehennemdeki şeytanlar! Gelin ve bana engereklerinizi verin ki belki ısıldayan zehirli dişleriyle elim söylemem için bekleyen korkunç olayların izini takip edebilir!

Sonraki sabah Granwel tutsağının odasına girdiğinde mutlu görünüyordu ve neşeyle “Sevgili Henrietta, gelmeli ve sizin için yapmaya uğraştığım sürprizi görmelisiniz. Acele edin matmazel, Williams'ı elinizi tutacağı mihrabın başında olmadığı sürece görmenize müsaade etmek istemiyorum. Takip edin beni, orada sizin için bekliyor,” dedi.

“Burada mı lordum? Tanrım, gelmiş. Williams, mihrapta mı? Ve ben bunların hepsini size borçluyum. Ah efendim, izin verin önünüzde diz çökeyim. Bugün benim dolup taşmama vesile olduğunuz hisler geri kalan tümünden çok daha güçlü.”

Granwel mağlup olmuş biçimde yanıtladı:

“Hayır matmazel, henüz minnettarlığınızdan keyif alamam. Bu, kalbimden kanın akacağı son andır. Göstermeyin onu matmazel, bugünden sonrası için artık daha fazla acı çekmeyeceğim. Yarın tadını yavaş yavaş çıkarmam için zamanım olacak. Fakat haydi, acele edelim Henrietta. Williams sizi seviyor ve sizin olmak için kıvranıyor – onu daha fazla bekletmemeliyiz.”

Henrietta hızla yürüdü. Çok gergin hissederek... Çok heyecanlı... Zar zor nefes alıyordu. Yanaklarındaki güller hiçbir zaman böyle ıslık ıslık parlamamıştı. Aşkla ve umutla neşelenmişti, mutluluğun birkaç dakika uzağında olduğuna inandı. Kalenin şapeline uzanan kocaman koridorunun sonuna vardılar. Yüce Tanrı! Ne manzara ama! Bu kutsal yer samur kürkü perdelerle bezeliydi, ortada bir cenaze sehпасı vardı, etrafı yanan mumlarla çevrilmişti ve üzerinde onların henüz yaptığı, hala kanlı yaralarda

duran on üç tane hançerle bıçaklanmış Williams'ın bedeni yatıyordu.

“Seyret sevgilini seni yalancı şeytan kadın! İntikamının, senin pis sözlerini nasıl yerine getirdiğini gör!”

Henrietta bu korkunç durumda tüm gücünü toplamaya çalışırken “Hain it!” diye bağırdı. “Hayır beni kandıramadınız. Her ahlaksızlığın aşırısının sizin yüreğinizde doğal bir yeri var ve içinde şayet erdem de bulsaydım asıl bu beni şaşırtırdı. Bırakın beni burada öleyim, zalim kalbinizden istediğim son arzum budur.”

Granwel tüm acımasızların ayırıcı özelliği olan buz gibi bir özgüvenle “İsteğiniz henüz yerine getirilmeyecek. İntikamının henüz yarısı yenmiş durumda, şimdi kalanı tüketilmeli. Orada yeminlerimizi edeceğimiz mihrabı görüyorsunuz. Sonsuza kadar benimle olacağınızı söyleyeceğiniz yemininizi dudaklarınızdan duyacağım yer orası.”

Granwel söylediklerinin yerine getirilmesi konusunda kararlıydı. Henrietta'nın bu korkunç yükün altında ezilmemeye yetecek kadar cesareti vardı. İntikam arzusuyla kaybettiği enerjisi yerine gelmişti. Gözyaşlarını tuttu ve istediği her şeyi yapacağına söz verdi.

Granwel ondan memnun bir halde “Matmazel, şu an söyleyeceğim her söze inanmalısınız. Hissettiğim her kin dolu dürtü buharlaştı ve şimdi tek düşünceğim günahlarımı telafi etmektir. Beni takip edin matmazel, bu hazin gösteriden çıkalım. Mabette her şey hazır, bizi bekliyor. Din görevlileri ve halktan insanlar bir süredir orada toplanmış bekliyorlar. Gelin, daha fazla tantana yapmadan tutun elimi. Bu gece bir eşin tüm görevlerini yerine getireceksiniz. Yarın Londra’da size halka açık olarak eşlik edeceğim ve sizi gelinim olarak annenize teslim edeceğim.”

Henrietta döndü ve vahşice Granwel’e baktı. Bu sefer oyuna getirilmediğinden oldukça emindi fakat hayata küsmüş kalbi artık umutla teselli edilemezdi. Çaresizlikle hırpalanmıştı. İntikam düşünceleriyle tüketilmişti, bunlardan başka hiçbir hissi düşünemiyordu.

Cesaretinden beslenen elinden gelen tüm sakinliğiyle “Efendim, zor kullanarak kolayca edinebileceklerinizi size isteyerek bağışlamaya hazırım. Buna rağmen birlikteliğimiz tanrı tarafından onaylanmayacak, ben yine de bu gece sizi benden talep ettiğiniz tüm görevler konusunda tatmin edeceğim. Bu yüzden töreni Londra’ya gidene kadar ertelemeniz

için size yalvarıyorum. Çeşitli sebeplerden dolayı annemin olduğu yer dışındaki herhangi bir yerde evlenmeye isteksizim. Arzularınızı kabul etmeye hazır olduğumdan, bu sizinle ilgisi olmayan bir konu Granwel,” dedi.

Granwel, Henrietta’nın kocası olmayı içtenlikle istiyor olmasına karşın neşe ve sevinç hissi olmaksızın ikinci kez kandırılan Henrietta’nın istekliliğini göremiyordu, o kadar sabırlı olmayacağını tahmin ederek, teklif ettiğini candan bir şekilde kabul etti. Günün geri kalanı sessiz geçti. Cenaze dekoruna dahi dokunulmamıştı, zavallı Williams gömülmeden önce toplanmak için gecenin en karanlık gölgelerini beklemeleri gerekiyordu.

Bayan Stralson inzivaya çekilmek üzereyken “Granwel, bana ikinci bir iyilik bağışlamanız için size yalvarıyorum. Bu sabah olanlardan sonra, kendimi sevdiğim adamı öldüren adamın kollarında bulduğumda korkudan bağırmamak için kendime nasıl engel olabilirim? İçinde olacağım yatağı hiçbir ışığın aydınlatmamasını istememi siz de anlayışla karşılırsınız. Yapacağınıza söz verin. İffetimin hatırına bu anlayışı gösteremez misiniz? İstedigimi onaylatma hakkını talep etmeye yetecek kadar acı çekmedim mi?” dedi.

Granwel “Ne ayarlamalar yapmak istiyorsanız yapın matmazel. Böyle konularda sizi redderseniz gerçekten adaletsiz olurum. Kalbinizde devam eden mücadeleyi bütünüyle anlıyorum ve onu en aza indirmek için, azaltmak için bir şeyler yapmak istiyorum,” diye cevapladı.

Kötü planlarının başarısından memnun halde, Granwel kendisini sessizce tebrik etti. Henrietta o esnada reverans yaptı ve odasına geri döndü. Granwel yatağına girdi, tüm meşaleler kaldırıldı ve Henrietta’ya emirlerine uyulduğu söylendi, şimdi dilediği zaman düğün odasına girebilirdi. Ve böylece odaya gitti... Williams’ın kalbinden kendi elleriyle çıkarttığı bir hançer vardı elinde... Yatağına yanaştı. Yolunu bulmaya çalışıyor gibi yaparken bir kolunu uzattı Granwel’in bedenine üzerine yerleştirdi ve diğeri ile tuttuğu bıçağı sapladı. Bu kötü adam cennete ve ona darbeyi indiren ele küfredip lanet ederken yere düştü. Henrietta odadan aceleyle çıktı, titriyordu, Williams’ın yattığı cenaze şapeline doğru yöneldi. Bir elinde intikamının aracı olan bıçağı öteki elinde ise gaz lambasını tutuyordu.

“Williams, günahın eliyle ayrıldık lakin tanrının eli bizi tekrar birleştirecek. Tüm hayatım boyunca seni delice sevdim. Ruhumu teslim al! Ruhum

senin ruhunla karışacak ve bir daha ayrılmayacak!” diye ağladı.

Ve bunları söylerken silahını kendine doğru çevirdi, sarsılarak soğuk cesedin üzerine düştü ve istemsiz bir kasılmayla son öpücüğünü Williams’a verdi.

Bu korkunç olayın haberi kısa zamanda Londra’ya ulaştı. Granwel’in vefatına ağıt yakılmadı. Bir dönem boyunca yaptığı aşırılıklar onu iğrenç bir adam yapmıştı. Gave bu ürkünç vakaya adının karıştırılmasından korktuğu için hemen İtalya’ya kaçtı ve matemli Leydi Stralson Hereford’a yalnız döndü. O kadar uzun zaman acı çekti ki Tanrı onun gözyaşlarından etkilendi, sonunda onu bağrına bastı ve zalimlikle, intikamla, hovardalıkla ondan alınan fazlasıyla sevdiği ve ziyadesiyle aşka layık o iki genç insanla daha iyi bir dünyada onu birleştirdi. Sözün kısası; tüm günahlar, itibarın ve zenginliğin suiistimalinin ortaya çıkardıklarıdır ve her şeyden önemlisi ahlaki değerlerini ihmal ettiğimiz yaşayan iyi insanlar olmaksızın ne biz ne de çevremizdekiler mutlu olabilirler.